

Nasjonalbiblioteket i Rana
Pliktavlevering
8700 Mø i Rana
NORGE P.P.

Stjal spill for fire tusen kroner

Imladris rammet av tyveri

side 5

FOTO: CAMERON THOMPSON

UTILFREDSTILLENDE MELLOMLØSNING: Studenter vil ha forelesningene sine på campus der de er.

22. JULI GJORDE MEG STERKERE: Intervju med Tarjei Jensen Bech som ble skutt på Utøya

BÅTTUR TIL SVALBARD: Hvorfor ville noen reise nordover med båt?

INSOMNIA FESTIVAL: Coming soon! Les om den nordnorske techno music festivalen.

UBT/KS tids Utr (generell)
2012 Årg. 38 Nr. 13
Utropia (trykt utg.)

SIDE 12-13

SIDE 18

SIDE 23

Ileder

BARBARA LESZ, ANSVARLIG REDAKTØR
BARBARA@UTROPIA.NO

Bry deg om det globale, ikke glem om det lokale!

Om du blir gjennom kampanjer eller annonser til humanitære organisasjoner, som den nyeste annonsen av Water is Life, virker det som om vi i det moderne samfunnet fokuserer særlig på globale problemer.

I videoen til Water is Life uttaler det fattige folket fra Haiti en liste av den første verdens problemer som «Jeg hater at kabelen til min mobil-lader ikke når sengen min.» eller «Jeg hater når naboene mine blokkerer Wi-Fi.» Reklamen konkluderes med setningen «#FirstWorldProblems are not problems.»

Jeg synes at kampanjen er viktig. Likevel liker jeg ikke at problemene til «den første verden» er undervurderte. Kanskje kjemper ikke Europa med sult, men vi har fortsatt land der folk må kjempe for ytringsfrihet. I tillegg har vi en økonomisk krise som ikke kan ignoreres og forskjellige konflikter med rasisme som bakgrunn.

Om du følger mediene kan det virke litt som om ikke så mange bryr seg om lokale problemer. Jeg lurer på hvorfor. Er de for små for dem? Kanskje er problemene til det lokale samfunnet eller medstudentene ikke dramatiske nok.

Mitt mål er ikke å latterliggjøre alle de store humanitære organisasjoner. Jeg er helt overbevist om at hva de gjør er nødvendig og viktig. Europa har en stor gjeld å betale til flere land. Hva jeg mener er bare at vi ikke må gå glipp av de lokale problemene. De er minst like viktig som de globale problemer og bør ivaretas. Det er også oftest de lokale forhold påvirker oss i en større grad.

Derfor er saken om Pedagogikk og Spesialpedagogikkstudentene sin kamp om å flytte underviserne og veilederne deres fra Mellomvegen til campus så viktig. Grunnen til aksjonen er at studentene tilbringer mesteparten av tiden deres på campus, mens akademikerne har kontorene sine i Mellomvegen. At de to gruppene er på to nesten entimes avstand fra hverandre fører til forhindret kommunikasjon og mangel på faglig miljø.

Hvorfor bør dere bryr dere om det?

Jeg kan begynne med argumentet at forskning i pedagogikk er viktig fordi den har en innflytelse på kvaliteten på undervisningen i en viss stat. I tillegg vil kvaliteten på undervisningen til pedagogikkstudentene føre til bedre utdanningskvalitet. Om samfunnet i en viss stat er utdannet i det hele, påvirker sitt velvære. Det kan også føre til engasjement av samfunnsmedlemmer i demokratiet. Utdanning er noe som ikke må undervurderes.

Så i resultatet havner vi med en lokal sak som viser seg å ha en større innflytning enn det virket først. Derfor kan ikke de lokale problemene ignoreres.

Pressens Faglige Utvalg: (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, postboks 46 sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040. Utopia arbeider etter reglene i vær varsomplakaten for got presseskikk. Den som føler seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGDALÉNA BUDIŃOVÁ
MAGDALENA@UTROPIA.NO

LAYOUTANSVARLIG:
JOSHUA HANGER
JOSHUA@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

SPORTSREDAKTØR:
ILONA URBÁŘOVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

**ØKONOMI- OG
ANNONSEANSVARLIG**
ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

NETTREDAKTØR:
CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

TRYKK:
NR1 TRYKK TROMSØ

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@
UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Oversikt

Nyheter

side 4

Årets SAIH-kampanje: Forfulgte studenter side 4
 Ilmladris rammet av tyveri side 5
 Pedagogikk skiltet fra sine forelesere og veiledere side 6
 Studentavgift skal gi støtte til de nye Driv og KRAFT side 8
 Samfunnsspalten side 11
 Nierradåkti-Spalten side 11
 F22.juli gjorde meg sterkere: Intervju med Terjei Bech side 12
 Organdonasjon redder liv side 14

Meninger

side 16

Leserinlegg side 16
 Feature: Barens bakside side 17

Sport

side 18

Båttur til Svalbard side 18
 Vil du fiske i Tromsø? – Vi har tips til deg side 19
 TIL to the final side 20
 Hesteridning på Brattli Gard side 21

Kultur

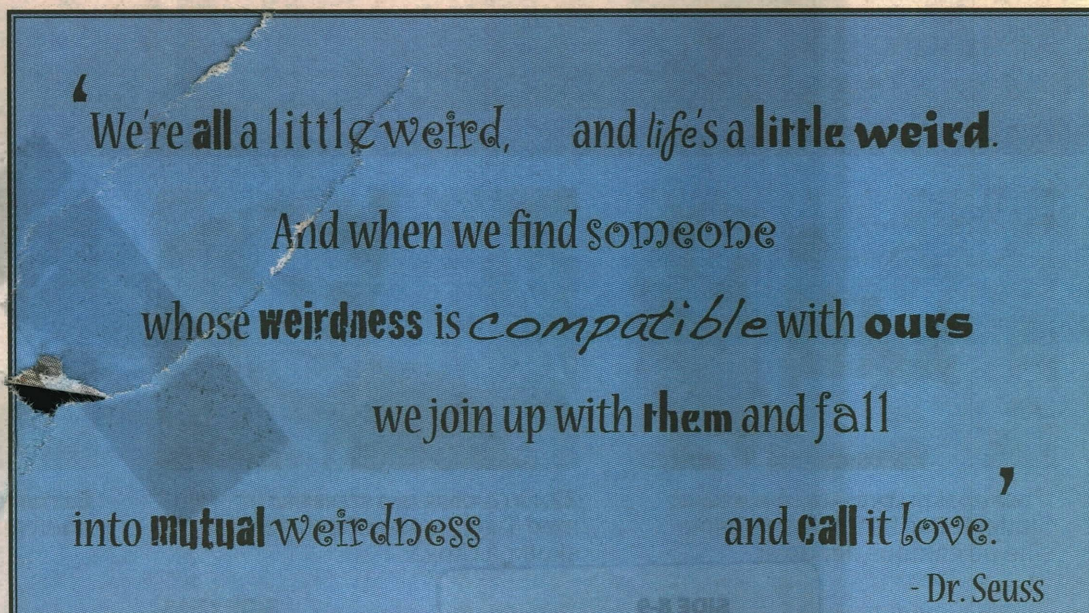
side 22

Insomnia festivalen side 22
 Dreamcatcher anmeldelse side 23
 Ordkaalotten festival side 24
 Tromsø World Music Festival anmeldelser side 26
Musikk
 Konserter side 27
 Metal Page side 28
 CD Anmeldelser side 29
Kunst
 Kunst anmeldelser side 30
 Kunst på Campus side 30
Film
 VT Spalten side 31
 Film Kamp side 31
 Film anmeldelser: Dredd side 31
Theater
 MedHum revyen anmeldelse side 32
Bøker
 Spill side 33

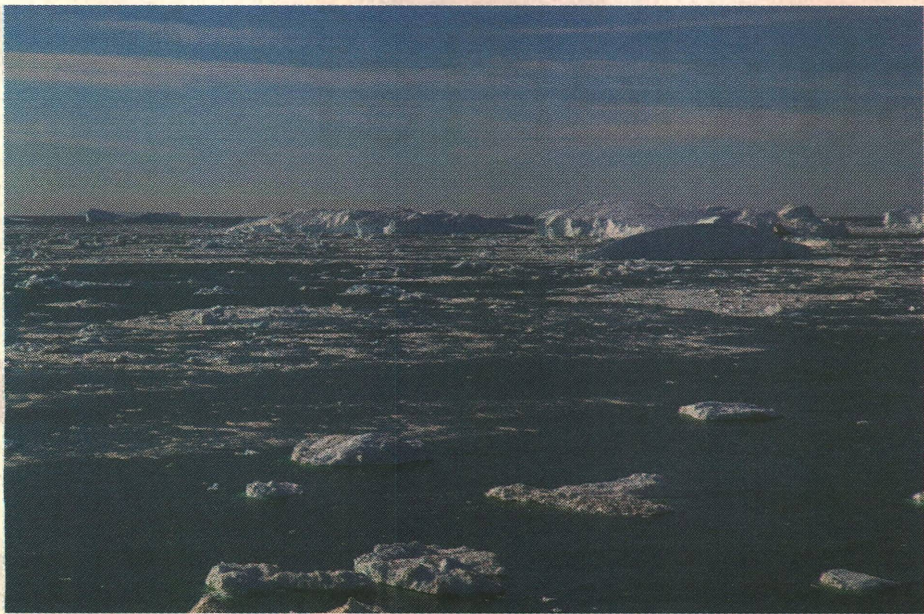
Underholdning

side 34

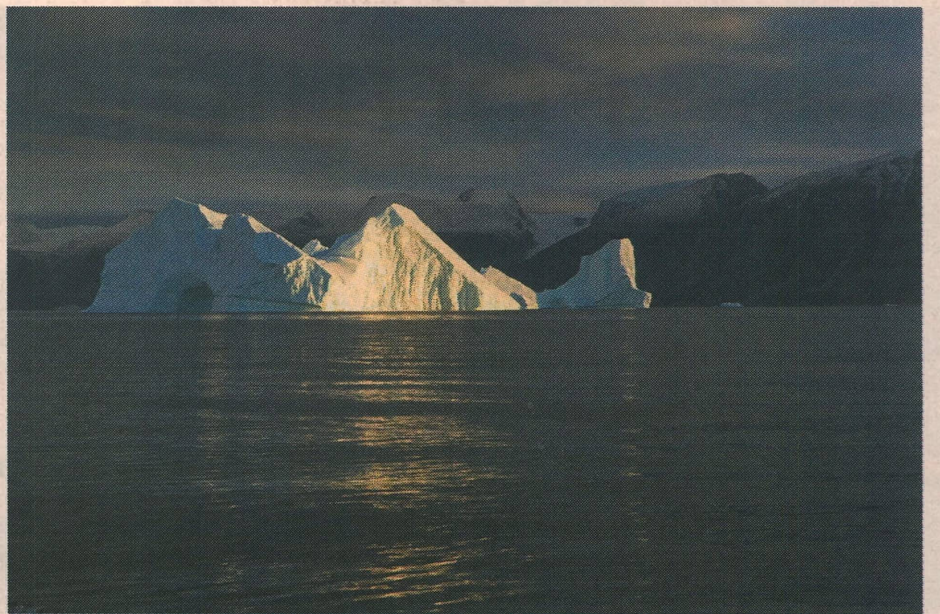
Kjemi side 34
 Mat side 34
 Kulturredaktøren anbefaler side 34
 Humor side 35

Bildespesial: Grønland

ILULISSAT ISBRÆ PRODUSERER SÅ MYE IS HVER DAG SOM NEW YORK BRUKER AV VANN I ÅRET.

NÅR ISFJELLE BREKKER I TO DELER KAN DET GI OPP TIL 10 METER FLODBØLGER.

DISKOØYEN ER EN AV DE 100 STØRSTE ØYER I VERDEN, MENS DEN STØRSTE BYEN ER QEQTARSSUAQ (850 INDB.) OG DEN HAR AKKURAT BLITT DEGRADERT I STATUS OG RETTIGHETER FRA BY TIL BYGD.

SNØEN BURDE HA FALT I MIDTEN AV SEPTEMBER PÅ DISKOØYEN, MEN I ÅR VAR DEN FORTSATT IKLEDD HØSTENS LYNGFARGER. MAN MERKER I HØYESTE GRAD DEN GLOBALE OPPVARMINGEN HER.

DEN KVINNELIGE NASJONALDRAKT OG TILHØRENDE KAMIKKER ER FULLE AV DETALJER OG DET LIGGER UTALLIGE TIMERS ARBEID BAK HVER ENESTE DEL AV DET FARGERIKE PLAGGET.

UNDERVISING I TRADISJONELLE GRØNLANDSKE HUSFLIDER VARIERER MYE FRA SKOLE TIL SKOLE. HER LÆRER 4.-7. KLASSINGER OM Å LAGE NASJONALDRAKTEN UNDER EN TEMAUKÉ.

BILDER: SALLY ROSENDAHL

Utropiafor

35 år siden

1977 - Utropia skriver om kvinneaktivisters streik mot porno. Porno-bladene ble brent og ca. 100 mennesker samlet rundt bålet.

10 år siden

2002 - Kristin Spitznogle, en student ved profesjonsstudiet i psykologi skriver en hovedoppgave som blant annet viser studentenes pornovaner. Hun mener at porno hjelper oss å forstå vår seksualitet.

Årets SAIH-kampanje: Forfulgte studenter

Årets SAIH-kampanje fremmer et forslag om å gi utviste studenter muligheten til å fullføre sin utdanning og videreføre sitt engasjement ved norske utdanningsinstitusjoner.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

Kampanje har som hovedfokus studenter som på grunn av sitt politiske engasjement har blitt fratatt studieretten sin i hjemlandet og/eller arrestert, utvist av landet eller fengslet.

To mål med kampanjen

Leder for SAIH Tromsø, Kris Amundsen, forklarer at de har to mål med kampanjen. Det første er å gjøre folk oppmerksomme på situasjonen for studenter i andre land, og det andre er å få til en ordning for utviste studenter her i Norge. Ideen om stundet ble født da SAIH var på høstsamling, og kreativ tenkning førte til forslaget om å gjennomføre et stunt for å belyse kampanjen.

Kris Amundsen mener at det kan være vanskelig for norske studenter å forstå det faktum at yringsfrihet ikke er en selvfølge for studenter i andre land, og at vi i Norge kanskje tar rettighetene våre for gitt, noe som var bakgrunnen for stundet.

Slik er det i andre land

På spørsmål om en ordning med å ta imot forfulgte studenter har gitt gode resultater i andre land, svarer Kris Amundsen at det har vært veldig effektivt i Nederland, men det ble nedlagt i fjor som følge av finanskrisen.

Et lignende program eksisterer i Canada, og Scholars at Risk-nettverket har fått veldig mange gode resultater men de tar kun imot forskere og har ikke ressurser til å ta imot studenter.

Han sier at det er det de i SAIH vil få til, nemlig å opprette et nettverk for studenter her i Norge, og etter hvert utvide det.

Videre dialog

SAIH har ikke fått noen indikasjoner på om en prøveordning med å ta imot studenter kommer til å bli godkjent av utenriksdepartementet. De har fått Trine Skei Grande(V) til å stille en del slike spørsmål i Stortinget, og sammen med Dagrun Eriken(KrF) har de skrevet til kunnskapsdepartementet som videresendte spørsmålet til justisdepartementet og Grete Faremo. Grete Faremo er oppmerksom på saken og ser fram til videre dialog og diskusjon rundt den. Mer informasjon om kampanjen finnes på www.saih.no

LEDER FOR SAIH TROMSØ, KRIS AMUNDSEN

FOTO: SALLY ROSENDAHL

ANNO 1916
VERDENSTEATRET
K I N O

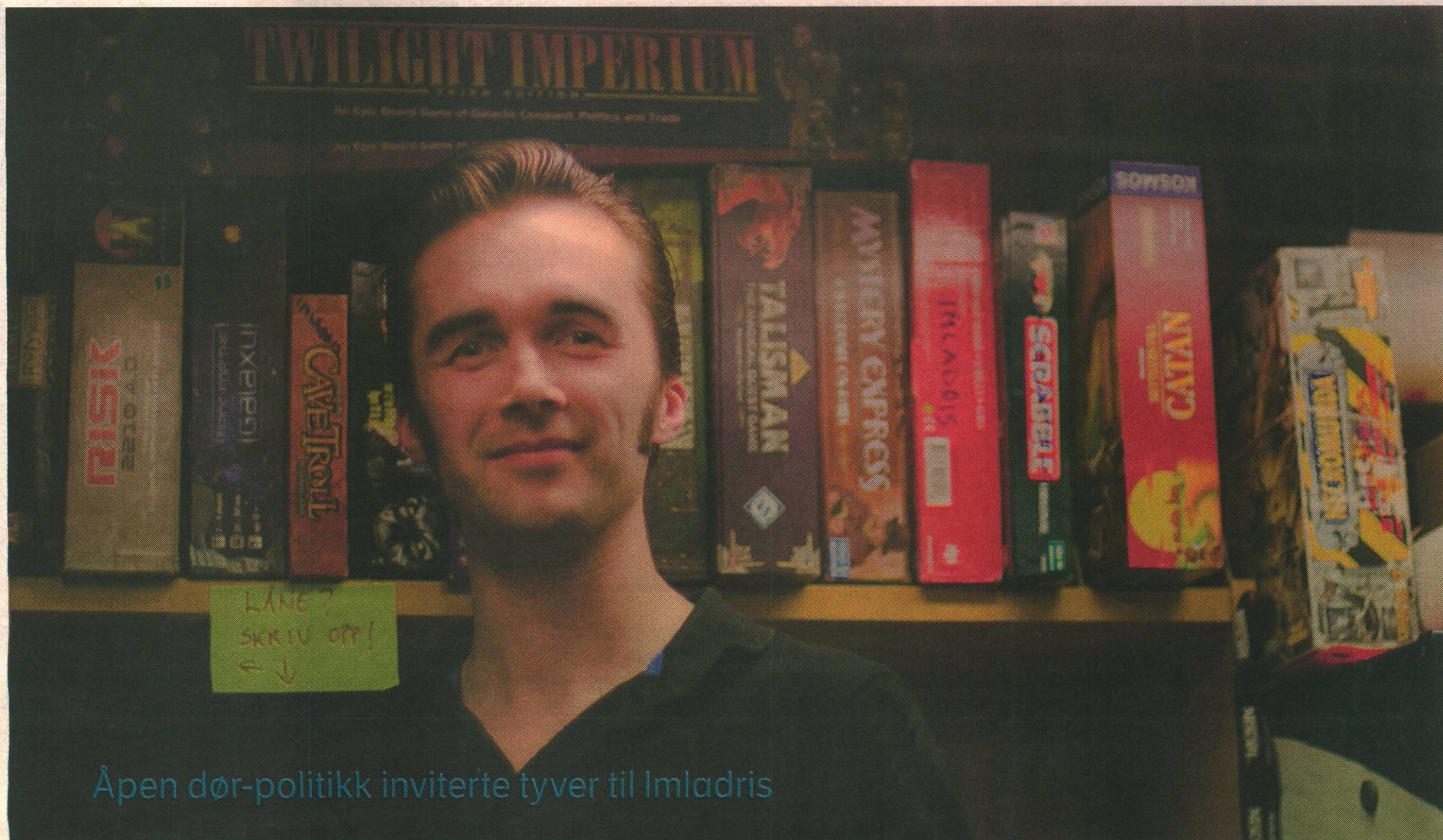
 DAGBLADET
 AFTENPOSTEN
 KLASSEKAMPEN

BARBARA
NORGESPREMIERE
28. SEPTEMBER

VERDENSTEATRET – KINO OG FORSAMLINGSHUS SIDEN 1916

Se www.verdensteatret.no
for hele månedens program.
Følg oss på Facebook!

Tyver blant oss

Åpen dør-politikk inviterte tyver til Imladris

MEMLEMMER I IMLADRIS FØLER SEG FORRÅDT OG SKADET AV PERSONEN(E) SOM HAR STJÅLET SPILL.

FOTO: CAMERON THOMPSON

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

Siden begynnelsen av semesteret, har Imladris blitt et offer for en rekke tyverier.

– Det første tyveriet opplevde vi faktisk i DebutUka, forklarer mørkefyrste (leder) i studentforeningen, Tor-Ivar Krogsæter. Et av våre medlemmer, Jonas Karlsen, var der og representerte klubben og han fikk frastjålet en del av tingene sine. Private ting som han hadde der kún for å vise dem.

Men det var ikke den eneste gangen. I løpet av litt over én måned, legger organisasjonen merke til at de har blitt ranet gjentatte ganger.

– Måten vi oppdaget det på var at det rett og slett manglet esker. Hele spill var borte, bemerkter Krogsæter.

Og den totale skaden er allerede enorm.

– Vi har tre, fire spill som er forsvunnet, noen kortspill som også er forduftet, blant annet Munchkins som er ganske populært,

listefører Krogsæter, og det verste er at en del av Warhammer 40.000-utstyr er forsvunnet.

Til sammen kalkulerer han at Imladris har tapt spill og tilbehør til en verdi av cirka 4000kr.

Saken har påvirket foreningen svært. Noen ting som de har planlagt å gjøre er nå satt på vent til de kan finne ut av hvordan de kan erstatte ting som ble stjålet. Imidlertid er dette et stort spørsmål.

– Vi vet rett og slett ikke om vi kan [erstatte spill osv], avdekker Krogsæter, vi håper å klare å finne midlene for å kjøpe de tingene som har forsvunnet.

Tyv eller tyver. Det er penger å tjene på ran

Det er vanskelig å vite sikkert hvor mange personer som er involvert. Tyveriene er merkelige. På den ene siden, virker det som om noen ting (f. eks. regelbøkene) ble stjålet av individuelle personer for å spille hjemme. Men på den andre siden, er det andre ting (f.eks. et helt spill eller en hel hær) som antyder at tyver vil selge dem.

– Vi trodde først at det var tilfellige personer: en som tok en ting og en som tok noe annet. Men nå mistenker vi at én enkeltperson står bak Warhammer-tyveriene, og at det er flere enkeltindivider som har stjålet det øvrige.

Man kan tjene mye penger på spill-salg. Imladris har tenkt å sjekke ut f.eks. finn.no for å se om noen prøver å selge tyvegods der. Men de har ikke gjort det foreløpig.

Det første tyveriet opplevde vi faktisk i DebutUka, forklarer Krogsæter

Tyv misbruker godhet og åpenhet av Imladris

– Det er et offentlig rom og er i utgangspunktet bestandig åpent, sier Krogsæter om stedet der Imladris ligger.

Selv om ingen er der, kan hvem som helst stikke innom og få låne et spill som står i bokhyllen.

Dvs. tyveriene skjedde utenfor åpningstider, når ingen var der. Krogsæter mener at rommet alltid er fullt av folk som spiller osv mellom kl.10 – 16, så det er umulig for tyven å stjele noe da.

Evt løsninger

Imladris har allerede satt i gang visse tiltak. De har nemlig begynt å skjule de dyrere spillene. I tillegg prøver de å finne en løsning til døren når ingen er i rommet.

– Vi snakket med Fakultetsdirektør. Grunnen til at vi pratet med ham er fordi vi har søkt om muligheten til å få låse rommet her.

Utropia skrev til direktøren for et svar.

– Det er ikke fakultetet som har ansvar for låsesystem/tilgjengelighet til rom ved UiT. Det er et ansvar som [avd. for] bygg og eiendom har, forklarer direktøren Eirik Liland.

Deretter ringte Utropia Avd. for Bygg og Eiendom for en kommentar.

– Bygg- og eiendomsavdelingen gjorde en rask forespørsel til lås-

leverandør for å undersøke en kodelås som ville være hensiktsmessig. Dette ble dyrere enn vi hadde trodd. Tilbudet ble på rundt kr 12500. Dermed er dette ikke aktuelt, forklarer Avdelingsdirektør, Erland Loso.

– Det [Imladris] er et felles rom. Det bør være åpent for alle studenter, mener Loso.

– I samarbeid med fakultetsledelsen så ser vi det som naturlig å høre med studentparlamentet om hvordan dette rommet, og øvrige fellesareal skal brukes. Bygg- og eiendomsdirektøren er av en oppfatning at fellesarealer skal forvaltes som en felles ressurs. [...]

Som følge, foreslår han,

– Et forslag til løsning er et låsbart skap [for spill]. Etter min oppfatning så vil dette løse tyveriproblemet.

I mellomtiden spiller folk i Imladris fortsatt, mens de håper at noen bare vil gi tilbake spillene som ble tatt. Tyveriene blir anmeldt, men Imladris forteller at anmeldelsen trekkes dersom tyvene returnerer tyvegods og beklager seg.

Utilfredstillende

Siden 2009 har studentene ved Lærerutdanning og Pedagogikk vært skilt fra sine forelesere

LASSE LØNNUM FOTO: TORBEIN KVIL GAMST

BARBARA LESZ
BARBARA@UTROPIA.NO

Studentene tilhører til campus på Breivika, mens foreleserne og veilederne deres hører til lærerutdanningens hovedbygg i Mellomvegen. Det fører til forhindret kommunikasjon mellom pedagogene og studentene og verre faglig miljø for akademikerne.

Ett av problemene som plager studentene er at lesesalene som de tilbringer mesteparten av sin

tid på ligger på campus, mens lærerne finnes i Mellomvegen, på sørdelen av Tromsøya.

– I denne saken er vel problemet egentlig at alt blir veldig tungvint når det er vanskelig å få tak i foreleserne våre eller veiledere, og det skaper et distansert forhold til studiet. Samtidig som at det er tungvint for oss å bevege oss mellom campus og mellomveien, sier Ida Morgenstjerne, en førsteårsstudent ved bachelorprogrammet i pedagogikk.

Tok saken i egne hender

Nå bestemte studentene ved Pedagogikk og Spesialpedagogikk seg for å foreta en handling. I uke 38 samlet de underskrifter under en begjæring der de krever at foreleserne og veilederne deres flytter til campus. I begjæringen mener de at situasjonen fører til dårligere læringsmiljø og et distansert forhold til deres veiledere.

– Vi ønsker å få både foreleserne og veiledere, samt administrasjonen til campus for å skape bedre kommunikasjon mellom alle partene. Vi ønsker også at det skal være mulig og lettere for oss stu-

denter å få kontakt med spesielt forelesere og veiledere, da dette er viktig for å få en bedre studiehverdag, mener Morgenstjerne.

Forhindret kommunikasjon

Problemet påvirker ikke bare studentene, men også forelesere.

– Det er ikke minst veldig tungvint for foreleserne våre når de må pendle fram og tilbake for å komme seg til og fra sin egen forelesning, mener Morgenstjerne.

Nils Vidar Vambheim, første-

manuensis ved lærerutdanning og pedagogikk mener at siden alle studentene er på campus og all veiledning foregår på campus blir det en stor fordel å ha foreleserne og veilederne der.

Gerd Stølen, Førsteamanuensis i Lærerutdanning og pedagogikk er enig at situasjonen med to «campuser» er uheldig både for studentene og foreleserne.

– Det er problematisk at vi må dra til campus, sier Stølen. Det er tidkrevende å forflytte seg mellom Mellomvegen og Breivika,

MELLOMløsning

JENTENE FRA PEDAGOGIKK OG SPESIALPEDAGOGIKK SAMLER UNDERSKRIFTER.

FOTO: BARBARA LESZ

samt at vi er langt borte fra studentene våre, legger hun til.

Vambheim mener også at siden forelesere ble flyttet til Mellomvegen kommunikasjonen ble forhindret.

– Hele pedagogikk er fragmentert og vi har ingen faglig miljø.

På Breivika i et par år

– I et par år har vi jobbet med et nytt bygg for instituttet [for Lærerutdanning og Pedagogikk] og så må vi da i mellomtiden finne hva slags løsning kan vi få til før vi får bygd et nytt i Breivika, sier Lasse Lønnum, universitetsdirektør.

Når bygningen kommer til livet avhenger likevel av finansiering fra staten.

– Vi kan ikke bygge det bygget før vi får en finansiering, men vi jobber hele tiden for å få den på plass.

Løsningen som administrasjonen satser på er å bygge et midlertidig bygg i Mellomvegen, som ifølge Lønnum skal være på to tusen kvadratmeter. Bygningen skal ha lesesaler, masterrom og un-

dervisningsrom. Studentene skal sammen med professorene flyttes til Mellomvegen inntil det nye huset for Lærer- og Pedagogikk-utdanning blir bygd i Breivika.

Ex-Phil skal fortsatt foregå på campus og førsteårsstudenter må regne med at de må ta buss fra Mellomvegen for å gå på forelesningen.

Tilbringer tid på campus

Førsteårs-studentene ved Pedagogikk og Spesialpedagogikk har som vanlig én forelesning og ett seminar i uka i PED-0001. Seminarne foregår på campus, mens

forelesninger er tilgjengelig på nett i form av fjorårets videoopptak.

– Ingen forelesninger eller seminarer er i mellomvegen, hvor foreleserne har kontorer, sier Morgenstjerne.

De fleste studentene ved pedagogikk har ex-PHIL og ex-FAC forelesninger på campus sammen med andre studieretninger fra HSL.

– Vi sitter som regel på campus, enten på Universitetsbiblioteket, i kollokvierom i teorifagsbygget eller lignende plasser, sier Morgenstjerne.

Bakgrunn

Tromsø Lærerhøgskole fusjonerte med UiT i 2009. Da var den en del av Høyskolen i Tromsø som også inkluderte Tromsø helsefaghøgskole, Tromsø maritime høgskole og Nord-Norsk Musikonservatorium. Da har Universitetets styret vedtatt at Institutt for Lærerutdanning og Pedagogikk skal lokaliseres på Mellomvegen.

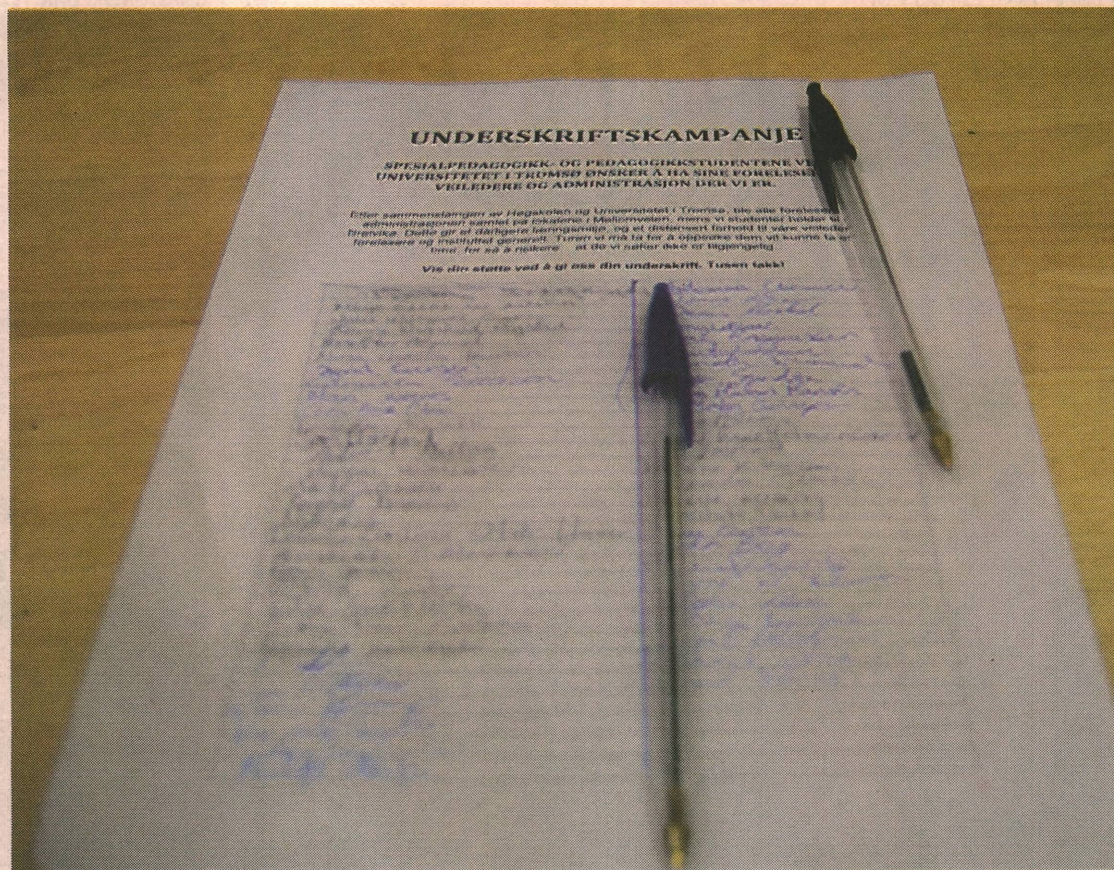

FOTO: BARBARA LESZ

Pengejakt ved semesteravgift

Semesteravgiften kan stige. Driv og TSI griper anledningen til å be om pengestøtte for monsterprosjekter

ALEXANDRA TENEBROSO
ALEX@UTROPIA.NO

Studentparlamentet er begeistret for økning av semesteravgiften – det ønskes økt med 70 NOK. TSI og Driv så med en gang potensialet for sponseringen av Kraft II og nye Driv.

– Vi har lyst å sende en sak til AU og be om støtte, på bakgrunn av økning i semesteravgiften, sier Esben Hoås Rygg, styreleder på

Driv. Marte Skrivervik, styrelederen for TSI, er den andre pådriveren av denne støtteforespørselen.

– Essensen her er: realiser prosjektene våre!

Driv

– Oppdater oss om nye Driv og Mack-kvartalet.

– Vi har vært i dialog med sentrale distriktpolitikere, og de vil gjerne se prosjektet gjennomført, skyter Hoås Rygg inn uten å nøle.

Essensen her er: realiser prosjektene våre!

Tanken om å flytte studenthuset Driv til Mack-kvartalet har sirkulert siden 2011. Store prosjekter

krever tilsvarende finansiering, og man kan betegne dette prosjektet som ambisiøst. Innbydende konseptskisser for nye Driv minner om studenthuset alle venter på, og vekker det samme spørsmålet om finansiering: hva venter vi på egentlig?

Esben Hoås Rygg utdypet pengeforespørselen rundt nye Driv:

– La meg presisere at vi ber om hjelp til å realisere selve bygget, ellers bruker vi våre egne kapa-

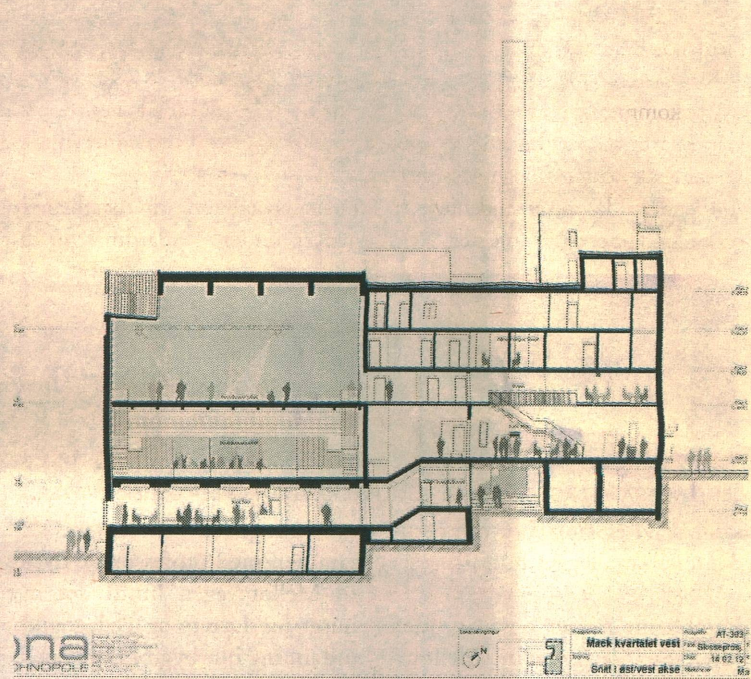
siteter til å fikse innholdet. Finansieringen kommer fra flere instanser. Politikere, UIT, SITO og studentene.

Kraft II

Trening og idrett er et annet studenttilbud som har hatt behov for utvidelse. Dette har gitt bakgrunn for Kraft II – et forvokst bygg som rommer en idrettshall og akkommoderer alt annet av studentenes treningsbehov. Marte Skrivervik belyser nødvendigheten ved prosjektet:

NYE DRIV ER FORTSATT ET LUFTSLOTT

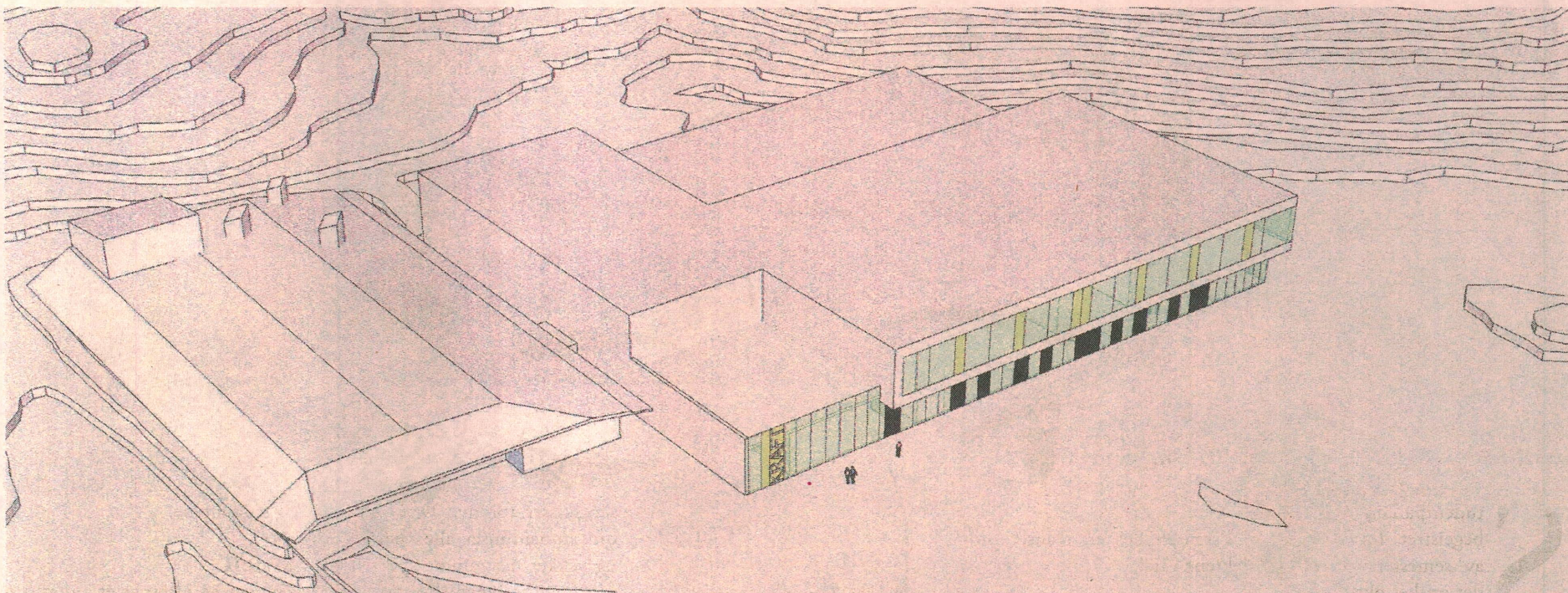

ILLUSTRASJON: ACONA TECHNOPOLE

ESBEN HOÅS RYGG OG MARTE SKRIVERVIK HAR LYST Å SENDE EN SAK TIL AU OG BE OM STØTTE

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

DESIGN FOR DEN NYE KRAFT BYGNINGEN

BILDE: PRESSE

– Kapasiteten på Kraft er sprengt. SITO har bygget treningsrom ved Elverhøy studentboliger for å kunne imøtekomme behovet, som midlertidig løsning.

Skrivervik legger konseptskisser av Kraft II på bordet, for å illustrere problemet og løsningen.

– Det kommer til å være blant annet kampsportrom for undergruppene, spinningsal, treningsal og mye annet. Alt dette skal kunne gi studentene et godt tilbud på et og samme sted.

Behovsanalysen er innhentet fra tilbakemeldingene i TSIs undergrupper. Studentidrettshallen Kraft og aktiviteten der snakker også for seg selv, spesielt når flere grupper må ty til utleie av eksterne lokaler.

– Og den nye idrettshallen kommer til å bli bygget etter internasjonale standardmål, forresten, understreker Marte Skrivervik.

Den nåværende idrettshallen er nemlig under standardmål for di-

Kapasiteten på Kraft er sprengt

verse hallidretter og mangler tribuner. Dette amputerer mulighet for seriøse turneringer.

Hvorfor semesteravgiften?

Skrivervik og Hoås Rygg forklarer sammenhengen mellom avgiftsøkningen og søknaden, med vekt på

at studentene bidrar til støtte av disse prosjektene:

– Ved å øke semesteravgiften får studentene muligheten til å investere i store velferdssatsinger som Driv og Kraft. Studentene kan være med å realisere to prosjekter som vil stå seg i flere tiår.

Investeringsfondet, som navnet antyder, har som hensikt å underbygge større prosjekter for å fremme studentenes interesser og studentaktiviteter. Det er blant annet

overskuddet fra semesteravgiftsfordelingen som eventuelt havner i denne bingen - i følge Statutter for Investeringsfond.

Studentparlamentet kommer til å samles i løpet av oktober for å diskutere selve semesteravgiftsfordelingen.

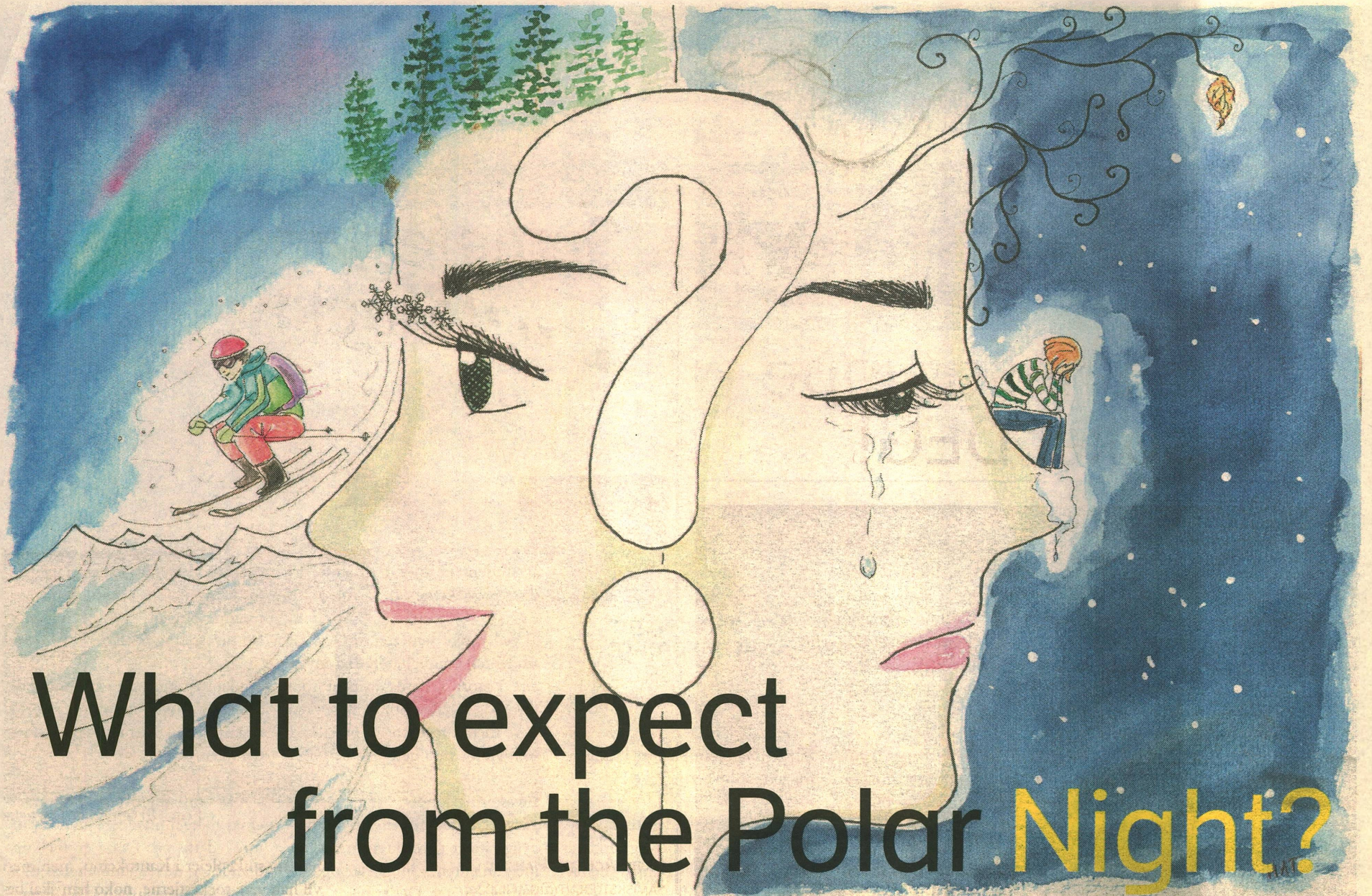
– Å få støtte fra investeringsfondet er en måte å involvere studentene inn i dette på. Dette er for studenter, og de har muligheten til å bidra, avslutter Esben Hoås Rygg.

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. oktober

Mer info: www.unis.no

What to expect from the Polar Night?

ILLUSTRATION: HA ANH TRAN

The head of a research group at the Department of Psychology, Oddgeir Friberg, and student advisor for international students, Line Vråberg, explain the effects darkness can have on students.

DORIS SCHÄCHTER
DORIS.SCHAECHTER@GMX.DE

Friberg's main research domain is health psychology. The professor's chief interest is sleep and sleep disorders. In one of his studies, he analysed if and how the daylight's presence influences the sleep-wake cycle- also known as the circadian rhythm.

Friberg conducted a study in which he compared sleeping data from students in Tromsø with students in Accra, Ghana. As one knows, light influences sleep. Building on this, the hypothesis was that students in Tromsø should have more sleep problems during the dark, winter period than students in Ghana where the seasonal changes- with respect to the number of hours of daylight- are minor

Norwegians experience sleeping problems

During the course of the study, the amount and quality of sleep was measured. In addition to that,

the time students needed to fall asleep was measured. The results showed that students in Ghana had stable sleeping habits during the whole year, whereas Norwegian students experienced more sleeping problems in wintertime.

The research confirmed that the absence of light leads to a delay in sleep onset and that the difference in the time that it took the research subject equal to approximately half an hour.

Friberg points out that it is important to have a stable sleep rhythm. Delayed rhythms can lead to „social jet lag“, such as having to get up early to go to lectures while your body is still in sleep mode.

Seasonal disorder

Most students can adjust to the darkness and do not have severe problems, even though they may feel more fatigue. However there are a few students who develop a form of clinical depression during the dark period known as SAD (Seasonal Affective Disorder) and need professional treatment.

SAD is quite similar to other forms of depression, but includes most notably sleeping problems, such as poor sleeping patterns, problems with falling asleep and weight gain.

– People affected by SAD have problems dealing with their ailment and experience mental and physical fatigue, sadness and a general lack of motivation while having lots of stress and worries, explains Friberg.

What to do?

Line Vråberg, a student advisor for the international students at UiT explains that people often don't realise that they go to bed later and later as the amount of light that they experience every day also changes gradually.

The first polar night that one experiences is always the most difficult one. International students often have problems not only with the darkness, but also have to deal with culture shock.

Sunlight simulation

It is important that students

ODDGEIR FRIBORG, HEAD OF THE RESEARCH GROUP AT THE PSYCHOLOGY DEPARTMENT PHOTO: CAMERON THOMPSON

From the 27th September the night-time in Tromsø is longer than the daytime. The sun will not rise above the horizon from the 15th of November to the 15th of January.

don't isolate themselves, but stay in contact with other people. From the middle of October, the counselling centre at UiT offers full spectrum lights that may help to relieve the symptoms connected to light deprivation.

The time you spend in front of the spectrum lights varies depending on how severe one's problems are. The light treatment helps in readjusting to a healthy rhythm and may lead to the person having more energy.

According to Vråberg, even in the polar night there is still some light. She says that only 15 minutes outside per day during the time when the darkness isn't total can help you to feel better. Another way of coping with the negative effects of the polar night is taking vitamins. But only in the morning, as otherwise it can confuse your sleep pattern.

Vråberg adds that even people who grew up in Tromsø sometimes struggle with fatigue.

Studentsamfunnet
SpaltenSamfunnsgruppe
søker DEG!

RAGNHILD OG LISE,
SAXOFONISTENE I VGBB

Samfunnets studentstorband Very Good Big Band har etter et halvt års pause fått stablet seg på bena og er i gang med nye prosjekter. I høst har vi økt antall nye medlemmer betraktelig, men trenger fortsatt nye ildsjeler. Kribler det i fingrene, leppene og/eller tungen etter å spille heftig storbandmusikk? Føler du en trang til å gjøre noe annet enn å grave deg ned i pensum? Spiller du i tillegg trompet? Da er Very Good Big Band noe for nettopp deg!

Vi er en sosial gjeng som har en for-kjærlighet for leskende drikker, Stevie Wonder, og mandager. Mandager (!?) vil kanskje mange spørre seg. Mandager som synes å være den kjipeste dagen i uken; utslitt etter helgen, og lite motivert for å sitte dagen lang å høre på mindre interessante forelesere. Joda, mandager liker vi, for på mandager fra kl. 18 er da vi virkelig får energien til å holde ut resten av uka. For på mandager er det nemlig storbandøvelse i Aud Max, fra klokken 18.00-20.00, og deretter sosialt til siste mann går.

Føler du deg truffet? Ikke nøl med å ta kontakt: manager@vgbb.com tlf: 915 63 615.

Nierradákti Spalten

Samefest med Max
Mackhé

FOTO: ELLEN BERIT DALBAKK

SIGRID AGNETHE HANSEN.
SAMISKSTUDENT@GMAIL.COM

Endeleg er tida her! Den herlege tida da alt berre plutselig gjer meining. Hausten? Eksamenstid? Kva snakkar eg om? Eg snakkar sjølvsagt om tida for semesterets første samefest! Den vil finne sted på Studenthuset Driv laurdag 13. oktober, og vi i Sámi Studenttaid Searvi Romssa (SSSR) har gleden av å invitere den svenske rockeartisten Max Mackhé til byen. Han vil lansere sitt nyaste album, Välkommen Sápmái!, denne laurdagen, og DU er invitert! Det er umuleg å stå i ro når ein høyrer Max spele, for musikken er full av liv, og han har med seg eit heftig liveband for å vise Tromsø kva han er god for.

Max er ein fyr som heile tida må røre på seg, og dette rastløse har gjort at han har vore Norge og Sverige, ja, la oss seie Sápmi, rundt. Frå å vere reindreng i Jokkmokk er

han no sjukepleier i Kautokeino, men mest vil han vere rockestjerne, noko han skal bevise for oss i Tromsø. Kva kan vi så vente oss?

- Konserten kommer til å bli ein grym fest. Mengder av menneske har med eller mot sin vilje blitt innlemma i det her prosjektet. Det har vore latter, frustrasjon, sinne, kjærleik, og kloke kjerringar med gode råd for ein forfrossen øydelagt finger. Releasekonserten er ein hyllest till alla dom som på ett eller anna har vore innblanda. Det kommer til å bli høgt, intenst og ei elektrisk stemning, om enn med eit «skitigt akustiskt sound», seier Max.

All grunn til å snøre på seg komagar eller diskosko og gjere seg klar for ein herleg kveld på Driv, med andre ord! Denne festen vil du ikkje gå glipp av. Velkomen! Buoragit boahitin! Buorre boahtem! Buerie baaateme!

Welcome!

Den Norske Kirke

Studentprestene

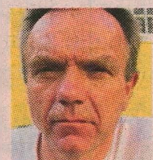
University Chaplains

Tor Stranda
tor.stranda@uit.no
91342023

<http://uit.no/studentprest>

Leif Bremer
leif.bremer@uit.no
97007193

Tarjei Jensen Bech (20), foregående leder for Arbeidernes ungdomsparti i Finnmark, student på Universitetet i Tromsø, ble skadet på Utøya 22. juli 2011.

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Utopia: Hvorfor vil du fortelle oss om livet ditt?

Tarjei Jensen Bech: Jeg tenker at det kan være en grei historie å fortelle og det kunne være til motivasjon for andre.

Utopia: Vil du prate om fortiden eller framtiden?

Bech: Om begge deler fordi man kan ikke være stille om dette som skjedde, og samtidig er det viktig å se framover og se positivt på ting.

Utopia: Tilbake til 22. juli 2011. Hvordan var været, atmosfæren? Hva gjorde dere?

Bech: Jeg husker det var regn og overskyet den dagen på Utøya. Etter at vi fikk høre om bomben i Oslo ble stemningen ganske trykt. Det var ganske stille på øya før det skjedde. Erttersom jeg var leder i AUF i Finnmark hadde jeg et lederansvar. Jeg dro ned til kaiområdet hvor jeg møtte ei jente som sa at det var politi på øya. Politiet var visst bevestret, men det var bare for bombesøk på øya så jeg reagerte ikke på det. Jeg gikk inn i låven og etter en liten stund hørte jeg noe som minnet om kinaputter. Men så hørte jeg skrik og da gikk jeg ut for se hva som skjedde. Jeg så at politimannen holdt opp en pistol og en person var skutt og falt. Jeg valgte da å springe videre opp gjennom leiren for å advare folkene der og be dem løpe. Etter dette sprang jeg inn i skogen

og gjemte meg ved en klippe. Da jeg hadde sittet under klippen en stund hørte jeg at han var rett over oss. Kuler gikk gjennom luften og flere personer falt ned foran oss, de hadde blitt skutt. Etter en stund ble det stille, jeg så en mann med politi-merke på ryggen og forstod det var Breivik. Jeg begynte igjen å løpe, men det begynte å svartne for meg. Jeg var skutt i leggen og falt ned en klippe på ca. 7-10 meter. Jeg våknet omsider og da var det folk rundt meg som forsøkte å hjelpe. De tok en lapp fra shortsens over såret for å stoppe blødningene. Jeg ble etter en stund fraktet til fastlandet med båt og derfra til sykehuset.

Utopia: Hvor lange tok det deg til å bli frisk?

Bech: Jeg var 9 uker på sykehus hvor jeg hadde cirka 10 operasjoner. Mer enn Michael Jackson (han ler litt). Etterpå har det vært veldig mye trening og fysioterapi. Det har vært veldig viktig for meg å bli helt frisk igjen og for eksempel kunne gå og å få funksjonen tilbake. Nå trenger jeg fremdeles krykker, men blir jeg friskere, litt etter litt.

Utopia: Har du noen ganger tenkt, at du kunne være nummer 70? (69 døde)

Bech: Ja, jeg har tenkt det, mens hadde ikke de folken som komme og hjelpe meg. Jeg fikk blodforgiftning på sykehuset og opplevde å igjen være nær døden. Det er var nære på, men det er bra er at man lærer å sette pris på det man har og å glede seg over livet.

22.juli gjorde meg sterkere

Utopia: Hvordan har denne situasjonen påvirket livet ditt? Har det endret dine valg, meninger, prioriteringer eller din levemåte?

Bech: Ja, det er klart det har gjort. For det første, at man setter mer pris på venner og familie. Det er kanskje fordi man ser personer miste livet. Jeg tar vare på folk, kanskje har jeg en større ansvarsfølelse. Det er jo viktig å glede seg over livet og fortsette. Det styrker deg også som person, fordi du har så mange tanker – at jeg var leder og i ettertid føler jeg et personlig ansvar for de fra Finn-

mark som døde. Det er vanskelig å tenke på at de aldri kommer tilbake til foreldrene sine. Det er tøft.

Breivik ser seg selv som Jesus

Utopia: Nå skal jeg spørre deg om Breivik. Har du prøvd å forstå ham?

Kjenner du hans grunner for dette attentatet?

Bech: Jeg tenker egentlig ikke så mye på ham, fordi jeg ikke vil bruke energi og tid på det. Jeg tror at han ser seg selv som Jesus. Det var et politisk angrep og det beviste hans voldsomme ekstremisme.

Utopia: Anders Breivik skal tilbringe 21 år i fengselet uten å ha mulighet til å slippe ut tidligere. Det er også mulighet for utvidelse av straffen. Er du fornøyd med dette?

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

Bech: Ja, for min del spilte det en stor rolle at han ble straffedømt på denne måten. Nå slipper vi en ny runde med rettssak.

Utopia: Hva er din forståelse av norsk patriotisme i dag?

Bech: Norge er et lite, men samtidig et stort land. Reaksjonen etter 22. juli var veldig fin. Vi fokuserte ikke på ham, vi fokuserte på kjærlighet og at vi står sammen i solidaritet. Det synes jeg er veldig fint med det norske samfunnet. Vi stoler på rettsta-

tens prinsipper og demokratiet.

Utopia: Noen hevder at den norske identiteten er i ferd med

Man må se løsningen i stedet for problemet og det prøver jeg å følge

å forsvinner i Norge. Hva synes du om dette? Eksisterer det noe som kan kalles nasjonal identitet i norske samfunnet?

Bech: Jeg tror at Norge er blitt et mer åpent samfunn etter 22. juli. Jeg tror også at vi har fått mer aksept for flerkulturelle samfunn. Vi har kanskje blitt flinkere til å se andre mennesker fra andre kulturer som individer, ikke som gruppe.

Utopia: Hva er viktig for deg nå?

Bech: Nå er det viktig for meg å fortsette og å tenke positivt. Det er også viktig å bruke hendelsen til å styrke meg selv. Jeg er

glad at jeg kan se framover, drive med politikk, gjøre ting som jeg liker. Jeg synes politikken er en

Det er viktig å gripe dagen, fordi livet er kort

fin måte å hedre de som døde på Utøya. Dessuten hadde bestemor mi en vane å si sa at man må se løsningen i stedet for problemet

og det prøver jeg å følge. Å gå fort på krykkene, for eksempel, er noe som gjør meg glad nå. Det er viktig å gripe dagen, fordi livet er kort.

Utopia: Hva slags budskap vil du gi til mennesker som synes at livet er håpløst, og at det ikke er noe poeng i å leve?

Bech: Selv om ting i livet kan være veldig både tungt og mørkt, er det viktig å se at det er alltid et lys i enden av tunnelen.

Menneskelig resirkulering redder liv

Det er vanskelig å forstå organdonasjon før du trenger den selv.

THEA VINGE
THEAVINGE@LIVE.NO

Det er tøft å få en diagnose og få vite at du har en kronisk, alvorlig nyresykdom. Mangel på behandling med dialyse eller transplantasjon fører til visse død.

Simon Strøm ble syk og sengeliggende i ni måneder. Han gikk ned 52 kg og lå med kunstig næring i lang tid. Han kom seg etter hvert. Han hadde et aktivt liv også etter at han ble dialysepasient. Nå har han vært leder i Landsforeningen for Nyretransplanterte (LNT) i Tromsø i en årrekke.

Livet med en ny nyre

Simon Strøm gikk til dialyse tre ganger i uka; fem timer hver mandag, onsdag og fredag. Han har den sjeldne blodtypen 0, og til transplantasjonen trengte han en donor med samme blodtype.

Strøm føler seg heldig som fikk et organ som passet perfekt, og forteller om hvordan nyren gjorde at han fikk livet i gave på nytt. Han kunne kaste anker fra sykehuset og slippe å gå til dialysebehandling, og fikk ikke bare transplantert en nyre, men også mye av sin egen holdning. Han begynte å verdsette livet og å se det på en helt annen måte.

Organdonasjon skaper hverdagshelter

Strøm har brukt sin lange pasienterfaring til å hjelpe andre, for i motsetning til legene har han virkelig opplevd på kroppen hvordan det er å være nyresyk.

– Jeg har egentlig hatt en veldig lett sykdomstid fordi jeg har vært

engasjert, både i samfunnsaker og i å stille opp for andre pasienter som trenger organtransplantasjon, sier han.

På den internasjonale donordagen 21. oktober skal han stå på stand og dele ut informasjonsbrosjyrer med donorkort, noe han er med på hvert år.

Snakk om temaet

Det er stadig økning i folk som sier ja til donasjon. Strøm sier at det er veldig viktig at man snakker om temaet med sine pårørende.

– Dette med organdonasjon er veldig viktig og vi vet jo ikke når det kan ramme oss selv eller noen nære venner eller familie. Norge ligger på topp, men ennå er det hundrevis som venter.

Han også sier at mange unge får nyreskader på grunn av levestil og tillegg til de som rammes av arvelige sykdommer.

Spilt melk

Simon Strøm sier at det forsvinner organer hver eneste dag. Nå kommer det en ny lov om donasjon som skal gjøre det enklere å ta organer. LNT har snakket om nyttigheten av å opprette et donorregister, men de har kommet fram til at de ikke er for det.

Strøm sier at det gjør at man bare har en del av befolkningen, mens LNT vil ha med hele.

– Vi er mer opptatt av det. Hvis vi trenger et organ er det mye greiere å spørre der og da, og man står mye friere. Det er ikke alltid tid til å sjekke opp i et register.

Hver dag går det masse organer til spille, noe som har sammenheng med at rikshospitalet er sprengt, og ofte vet man ikke viljen til den som har omkommet. Hvis en ungdom omkommer i en ulykke skal man spørre den pårørende familien om man kan ta organene hans, noe som gjennomføres på UNN av leger, psykologer og prest.

Norge ligger på topp, men ennå er det hundrevis som venter.

ILLUSTRASJON: ANDRÉ WERNER HANSEN

fakta:

I 2001 stod 208 pasienter på venteliste for organtransplantasjon, 65 organer fra avdøde givere ble transplantert. I 2011 ble det donert i alt 127 organer, nesten dobbelt så mange, mens personer på venteliste hadde økt til 281.

UTROPIA

www.utropia.no // Studentavisa i Tromsø

VERDENSTEATRET

inviterer til **SMUGTITT**

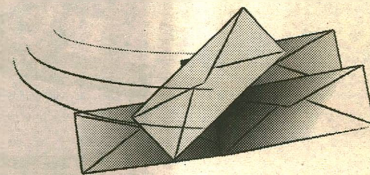
Kom gratis inn på Verdensteatret 23 oktober 19:00!

**BEASTS
OF THE
SOUTHERN
WILD**

Utropia inviterer til førpremieren på *Beasts of the Southern Wild*. Filmen forteller en magisk historie om den seks år gammel Hushpuppy som må kjempe for sitt hjemsted – Bathtub, Louisiana.

Smugtitt er helt gratis til studentene ved UiT.

Leserinnelegg

Room for all

ABBAS AHDAL SHARIF, VICE PRESIDENT OF ISU
TRICIA TERRONES, PUBLIC RELATIONS OF ISU

The university has had a record number of applications this year leading to excessive pressure on providing accommodations - particularly for first year and international students who are usually given priority in housing.

This year, as students arrived for the start of the new term, housing services had difficulties finding rooms for the increasing number of students.

This prompted articles being writ-

ten, and student bodies debating, on how to cope with the housing shortage. One article in *Utopia* called it a housing crisis and proposed that International students should share a room with each person paying 60% of the full rent.

Is this acceptable? If this solution proposed by Sebastian Bantow, is designated only for International students, then the answer is NO. And, I believe that is where the majority of the criticism from the International student community stems from. Tromsø is often referred to as an International community, and the University of Tromsø promotes itself as an International institution; however, segregating international students and sug-

gesting only to international students to accept this 'lower' level of housing, is a clear contradiction.

International students undergo many challenges when arriving in Tromsø. I would say even more so than the Norwegians moving from the South of Norway. Many students leave their home country and families for the first time. Adjusting to a new culture, new food, new transportations system, and new university - most of which is in a new language - Norwegian - creates additional stress. While grateful for this opportunity to study in Tromsø, the university would be amiss to direct these proposals strictly at the International students.

Some international students have shared a room back in their home university; for some it is not common at all to have shared rooms; yet others have never even heard of it. It may be acceptable to have a roommate for those who want to share a room; but many may disagree to being forced to share a room with a complete stranger for many visible reasons. For many, moving away from home for the first time can be a difficult time and an unsettled or unsuitable housing situation can greatly add greatly to that stress. Having your own room or at least one's own space is important for one's need for privacy.

There is no denying that there has been shortage of accommodation and some students have had to bed in temporary shelters. Is it taboo to suggest that the university has in fact received record number of students this year, more than any other previous year? The so-called housing crisis, or lack of student accommodations, was caused by an influx of students - more than the university or the city of Tromsø could accommodate (housing-wise). The university should be required to ensure that there is sufficient accommodation for new students before increasing the number of students accepted. The answer should not be to single out International students to share rooms.

Europas dominerende makt?

CHRISTIAN NILSEN
HR.NILSEN@GMAIL.COM

I 2010 og 2011, de to første årene av Europas gjeldskrise, virket Tyskland til å fremstå som Europas dominerende makt, som har en uovertruffen evne til å forme sine naboer skjebner. Nyter uforminskert økonomisk styrke, Tyskland bære den største byrden i eurosone økonomiske redning, og så var de i stand til å bestemme tempo og metoder for å håndtere krisen. De er også pådrivere av de økonomiske og budsjettmessige politikk av Europas gjeldstyngede land, som Hellas og Spania, og pleidet myndighetene til å pålegge en agenda for reform og nøysomhet over eurosone. Vitne til den-

ne utviklingen, gikk enkelte observatører så langt som å proklamere utbruddet av tyske hegemoniet og hevdet at bare Berlin kunne løse kontinentets krise.

Selv om Tyskland er, for å være sikker, det viktigste europeiske land for å overvinne dagens problemer, er dens evne til å projisere sin makt på EU-nivå vesentlig begrenset - og de vil avta ytterligere i månedene som kommer. Tysklands posisjon som den viktigste bacer av eurosone er stabilisering ordninger er ikke nødvendigvis oversette til politisk overlegenhet. Og som euro-krisen har eskalert og Tyskland har mistet politiske allierte, vil det nå måtte akseptere at den felles valutaen i området vil bare delvis være i samsvar med sin

visjon.

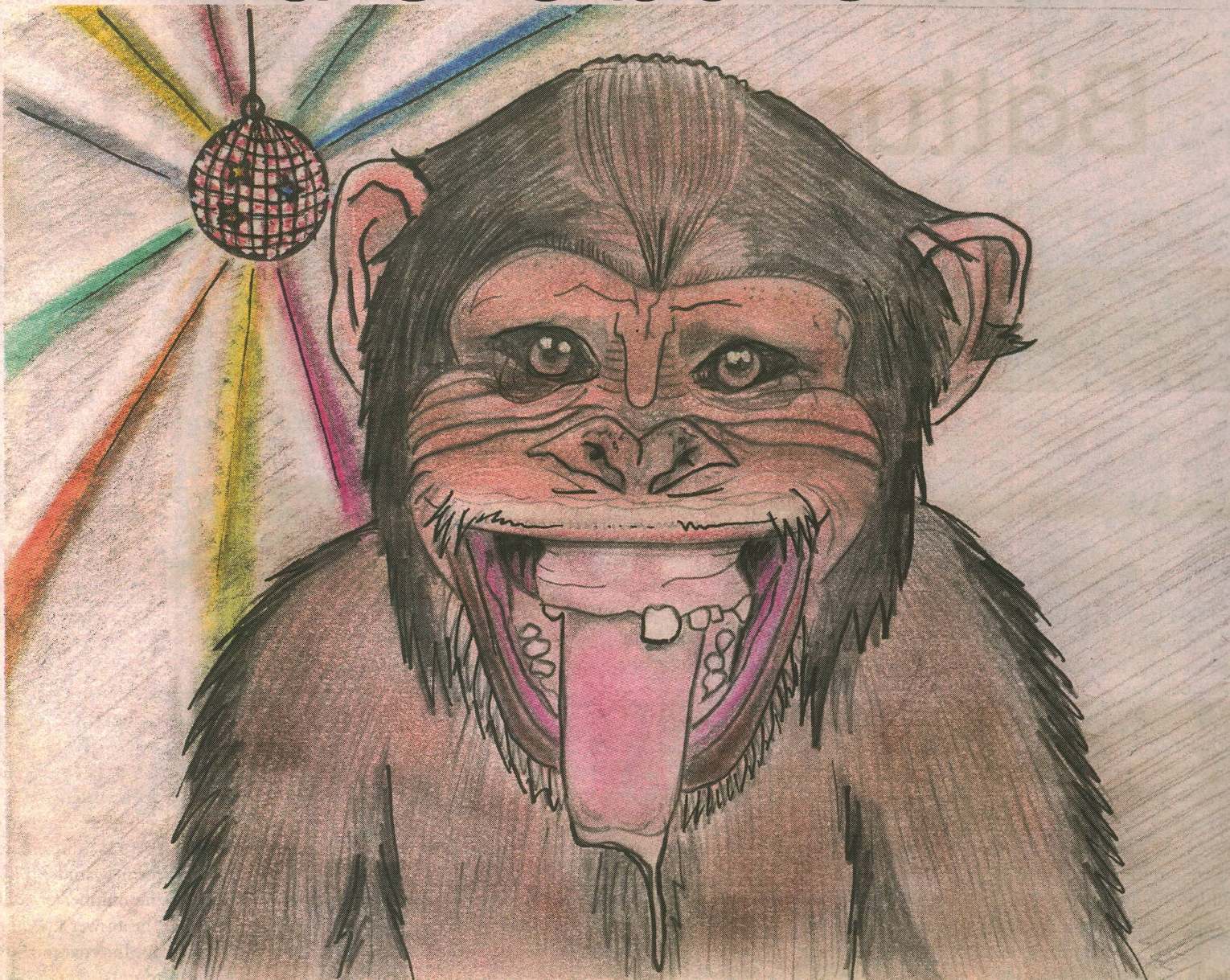
Grunnen til at Berlin vil kjempe for å gjennomføre sine planer for Europa, er at de politiske utviklingen de siste seks månedene har forlatt Tyskland som en isolert giganten. I 2010-11, var det i stor grad på grunn av samarbeidet mellom Berlin og Paris og tett samarbeid mellom de to lederne som kom til å bli kjent som Merkozy, at Tyskland var i stand til å sette europeisk politikk og ignorering holdningene til andre EU medlemmer, særlig de sørlige land med store underskudd. Nå har Frankrikes nye president, François Hollande, etterlyste en europeisk pro-vekst agenda som kolliderer med Tysklands forbundskansler Angela Merkel forkjærlighet

for nøysomhet og i lys av mange tyskere, ikke vil oppfordre de nasjonale regjeringene til å gjennomføre nødvendige reformer. I mellomtiden, har Østerrike, Finland og Nederland, mindre eurosone medlemmer som tradisjonelt har alliert seg med Tyskland på økonomiske saker. Har opphørt å være pålitelige partnere for Berlin, som populistiske krefter har presset sine regjeringer til å trekke seg fra rednings mekanismer eller etterspørsel strengere regulering av mottakerlandenes budsjetter i bytte for økonomisk hjelp. Berlins andre allierte i balansering mot middelhavsstil politiske tilnærminger, Storbritannia, mangel betydning i den nåværende krisen. Landet bruker verken euro, og eurosone er der de viktigste poli-

tiske beslutningene om fremtiden for Europa vil bli gjort.

Det er lite sannsynlig at Tyskland vil være i stand til å diktere hvordan Europa løser sin gjeldskrise eller reformene sine. Gjøre det alene er ikke mulig, fordi selv de største betalere og medlemsland ikke ensidig kan forme reglene. Koalisjoner er nødvendige for å gjenoppbygge den økonomiske og politiske arkitekturen i Europa, vil utvanne de tyske planene. Markedets press på kriseland kan ha gitt Berlin, noe tid for å gjennomføre sin supply-side politisk tilnærming i eurosone. Men krisen vil ikke gjøre det mulig for Tyskland til å presse gjennom, uten å begrense, sin egen visjon av europeisk integrasjon.

Barens bakside

HOW SOBER PEOPLE SEE THE DRUNK ONES

ILLUSTRASJON: NATALIA MAZUR

Bak festfasaden skjuler det seg alltid et par edru argusøyne med et tilhørende, påklistret smil.

IDA BING
ALLMENN LITTERATURVITENSKAP
IDABING@HOTMAIL.COM

Du står på Rema1000 og kikker ned på bankkortet i venstre hånd. Den høyre strekker seg ubevisst mot ølhylla lenger inn i lokalet. Du vet hva du skal og du vet at du ikke har råd. Men i det du legger de kalde pilsene ned i kurven brer det seg en kribling oppover brystet fra mellomgulvet. Det er fredag! Du skal kjenne alkoholens berusende velvære, kanskje kline og spise Tromsøs deilige kebab rundt klokka 4. Din Instagram vil domineres av #s som for eksempel #fredag, #fylla, #yolo og #denfølelsen. Kjipt, men når du runder 6 øl og en rådyr GT klarer du ikke å dy deg. Dømmekraften din er < dømmekraften til en 5-åring; du vet det er galt, men du klarer ikke å la være.

Vært der før? Vært der før.

Du har brukt siste halvdel av fore-

lesningen din på chatten, men det har payd off i og med at hele gjengen nå sitter samlet på ditt lille rom dekket av furupanel fra midten av 70-tallet. Ditt lille bord domineres av ølbokser og billig hvitvin, og høyttalerne sender ut sprakende musikk (som for en gangs skyld ikke avbrytes av irriterende Spotify-reklame, du er logget inn på en annens konto ved et uhell, YES!). Så vil noen sette på Justin Bieber, men du synes plutselig det er helt okey og blir overrasket over hvor bra tilværelsen din er akkurat nå med fem øl og en halv Grandiosa innabords; "Baby, Baby, ooooooh!" Klokka bikker 11 og noen roper ut noe om siste buss, mens de søler hvitvin på gulvet og tørker det opp med sokkene sine. Du rekker innom toalettet før forsamlingen forsvinner stampende nedover trappepene, og tar deg selv i å fnise for deg selv innelukket på do, mens du skjærer et grimase i speilet og lover speilbildet at dette skal bli en morsom kveld.

#ut #løpe til #bussen #yolo (Klokka 11:18).

Alle har klumpet seg sammen bakerst i bussen og styrer det som er igjen av flasker og bokser, som selvfølgelig ble lurt inn under jakkene deres. #14-år-igjen! Og her starter det hele: diskusjonen om hvor dere skal dra videre fra Fredrik Langes gate er høylytt, det skåles og skrikes og blitzes fra mobilene. Latteren er høy og suppleres stadig av høye skrik, brøl og ukoordinerte hvin. Du har mistet ditt vanlige hensynsfulle deg. Dere har mistet evnen til å ta hensyn til omverdenen rundt dere. Hva som gjelder er vi burde kanskje ikke snakke så høyt, er jo ikke bare oss på denne bussen her og nå, dere skal jo ut jo, det eneste dere vil er å ha det fett! Jentene drar opp strømpebuksa og gutta spenner ben på hverandre, så ramler dere synkront ut dobbeltdøra og saueflokken beveger seg nedover og ut i natta.

#rakna #strømpebukse #yolo #gangnamstyle

Det spiller ingen stor rolle hvor dere havner egentlig, kvelden har jo så vidt begynt. Så lenge alle har noe kaldt i glasset, sier du. Så lenge vi er sammen i kveld ass dere, sier de resolutt i kor bak deg. Dere skåler og prater høylytt – mest om andre og lite om dere selv. Noen

av dere er de første som begynner å danse. Rykkvis og nølende, men det er for så vidt glemt i kveld, dere enser ikke de andre i lokalet. Kvelden, eller natten som vi kan kalle det nå, forløper seg særs optimalt for deres del; shots, gutta spanterer, flotte møter på utestedets toaletter, kyss klapp og klem i de mørkeste hjørnene, sminken som renner utover (men den kan du ikke se selv), svette ansikter som blir nektet mer drikke i baren, diskusjoner med dørvakten, frydefulle dansebevegelser og sklitaklinger på det ølbefengte betonggulvet. Kanskje er du en av dem som har to svette gutter hengende rundt hver sin skulder, og kjolen din er faretruende på vei oppover. Du ser det ikke. Kanskje er du en av dem som kollapse, uheldigvis rett foran røykmaskinen, og forsvinner inn i det klissende mørket uten noen til å ta deg imot, bortsett fra en vakt som just har fått den rystende beskjeden på samband. Eller så er du en av dem som henger over bardisken med oppspilte, smilende rødmussede øyne og skal til å sjekke opp han kjekke med rutete skjorte med en morsom historie om den lille gutten på SFO'en du jobbet på i sommer. Om hvordan gutten lagde et bokstavsmykke med bokstavene "Ø" og "L" som han ville gi til faren sin, men du får ikke fram poenget, delvis fordi musikken overdøver

din myke, forførende stemme, og dels fordi munnen din ikke samsvarer med de tankene og ordene hodet gjør seg. Så han kjekke nikker og forsvinner med et ironisk smil, og du blir stående igjen og slurpe opp resten av drinken din gjennom sugerøret. Åh, du klarte alt i ett sug!

Du ser det ikke.

For vi ser deg. Vi ser dere, og alt som utspiller seg i det klamme lokalet denne natten.

Både sorgen og lykken kan være hensynsløs, sier forfatteren Pedro Carmona-Alvarez. Sett i sammenheng med denne teksten legges det her vekt på lykken som en hensynsløs handling; denne berusende fredagen, hvor alle sorger er glemt og du lever i beste velmenende etter uttrykket YOLO, blir du hensynsløs. Legg til ordene uvitende, blind, full, bedøvet, patetisk og sanseløs, så er du på god vei til å male det bildet jeg her prøver å beskrive. Det finnes et arsenal av fluktmuligheter i natta, alle for å søke etter en viss lykke som utspiller seg mellom tidsrommet 8 samme kveld, til rundt 4 samme natt.

For det er jeg som står bak bardisken.

#no #judgements

Båttur retning Nord

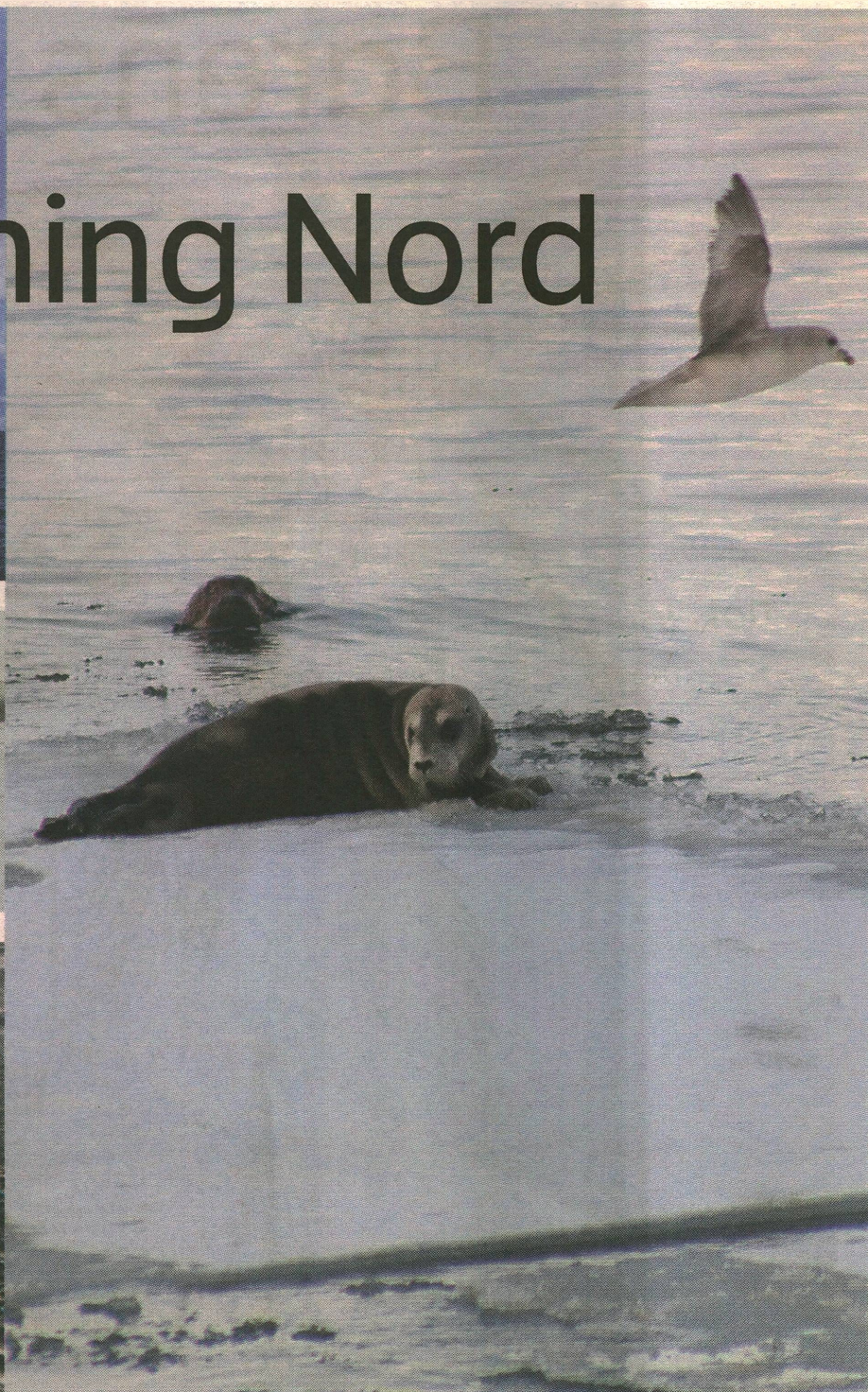
NESTEN PÅ SVALBARD

BABY ISBJØRN SMILER TIL OSS

SØTE SELER I VANN

SELER PÅ ISFJELLET

BILDER: TOMÁŠ ONDRUŠ

Det er vanlig å ta fly til Svalbard fra Tromsø, men ikke alle gjør det på samme måte! Tomáš Ondruš reiste med båt.

ILONA URBÁŘOVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

Jeg møtte kapteinen av båten Odd Arne Nielsen bare ved en tilfeldighet i begynnelsen av april i fjor, sier Ondruš, når han lettet etter noen som kunne male båten hans.

Det var en 28 meter lang og 6,2 meter bred turistbåt, bygget i 1954 og renoveret i 1997, med maksimal kapasitet 70 passasjerer. MS Langøysund er navnet, og den eies av Henningsen Transport AS, basert på Svalbard.

Lenger enn jeg først trodde

– Jeg begynte å male med en venn og iløpet av tre uker var hele båten malt fra flaggstang til vannet. Jeg følte jeg måtte oppfylle min drøm om å reise på båt, men jeg visste ikke hvordan, beskriver Ondruš. – Båten gikk til Svalbard på sin sesongseilas og jeg begynte å jobbe som snekker.

Etter sommeren tok kaptein Nielsen kontakt med Ondruš igjen og spurte ham om han kunne hjelpe ham nå og da med å reparere båten. Når han snakket med kapteinen, forsto han at det kunne bli enda mer arbeid hvis han tok et kurs, Sikkerhetsopplæring for fiskere. Så han fant ut det nærmeste mulige datoen for kurset her i Tromsø og arrangerte alt. Hele kurset var på norsk, og han kunne ikke så mye ennå, men han likte kurset. Vandring i nedre dekk og søke etter båtmannskap eller svømming i den kalde sjøen om vinteren representerte virkeligheten om hva som kan skje på den åpne sjøen.

– Etter jeg har fullført kurset, kunne jeg bli med kaptein på cruise for å se nordlys. Det er fantastisk

å se aurora fra sjøen, uten lysforstyrrelse, forteller Ondruš. Vi tok også randonee turer, når vi tok turister til forskjellige steder for å gå på ski og de har full pensjon på båten, med mat og seng, og de kan bruke badestamp i tillegg.

Vil du bli med?

I slutten av denne vintersesongen malte han båten igjen for sesongseilas til Svalbard, men denne gangen ble han invitert til å bli med dem å seile dit.

Halve dagen seilte vi mot vinden, i en helt annen retning enn vi opprinnelig hadde, fordi det var sterk sidevind og vi var i fare for å velte. beskriver Ondruš.

øyet med farge og en sterk betenelse i øyet fra det, så han forlot direkte fra legevakten med tapet øyet. Han lurte på hvorfor de andre sjømenn binder alt så nøye og kapteinen er så omsorgsfull og oppskjørtet. Hans problemer med øyet var så alvorlig, så han hadde ingen anelse om at de satte opp i kraftig vind og orkan ventet dem på sjøen.

– En reise med en 28 meter lang båt i dette været som vi hadde, vil jeg sammenligne med blanding av karuseller som endrer utrolig fort og med uventet og ekstraordinær kraft, forteller Ondruš.

– Båttur til Svalbard tok tre dager, halve dagen seilte vi mot vinden, i en helt annen retning enn vi opprinnelig hadde, fordi det var sterk sidevind og vi var i fare for å velte. Da vi kom ut av det verste, tok vi rett kurs og vi klarte å unngå isfjell rundt. Vi var på skift i vakter hver sjettime, alltid en person med en som hjelper. I de seks timene man ikke hadde vakt, kunne man bare gjøre en ting – sove. Spise og drikke litt, men ikke for mye, fordi det var vanskelig å gå på toalettet i denne vinden. Det var raskt i seng for å sove før neste vakt, beskriver Ondruš.

Så snart de kom inn i farvannene rundt Svalbard, hvor det nesten ikke var vind, var alt ok. De følte at båten nesten ikke beveget seg.

Longyearbyen

Kort tid etter at de ankom, ble lasten losset og neste dag hadde de den første turen med turister

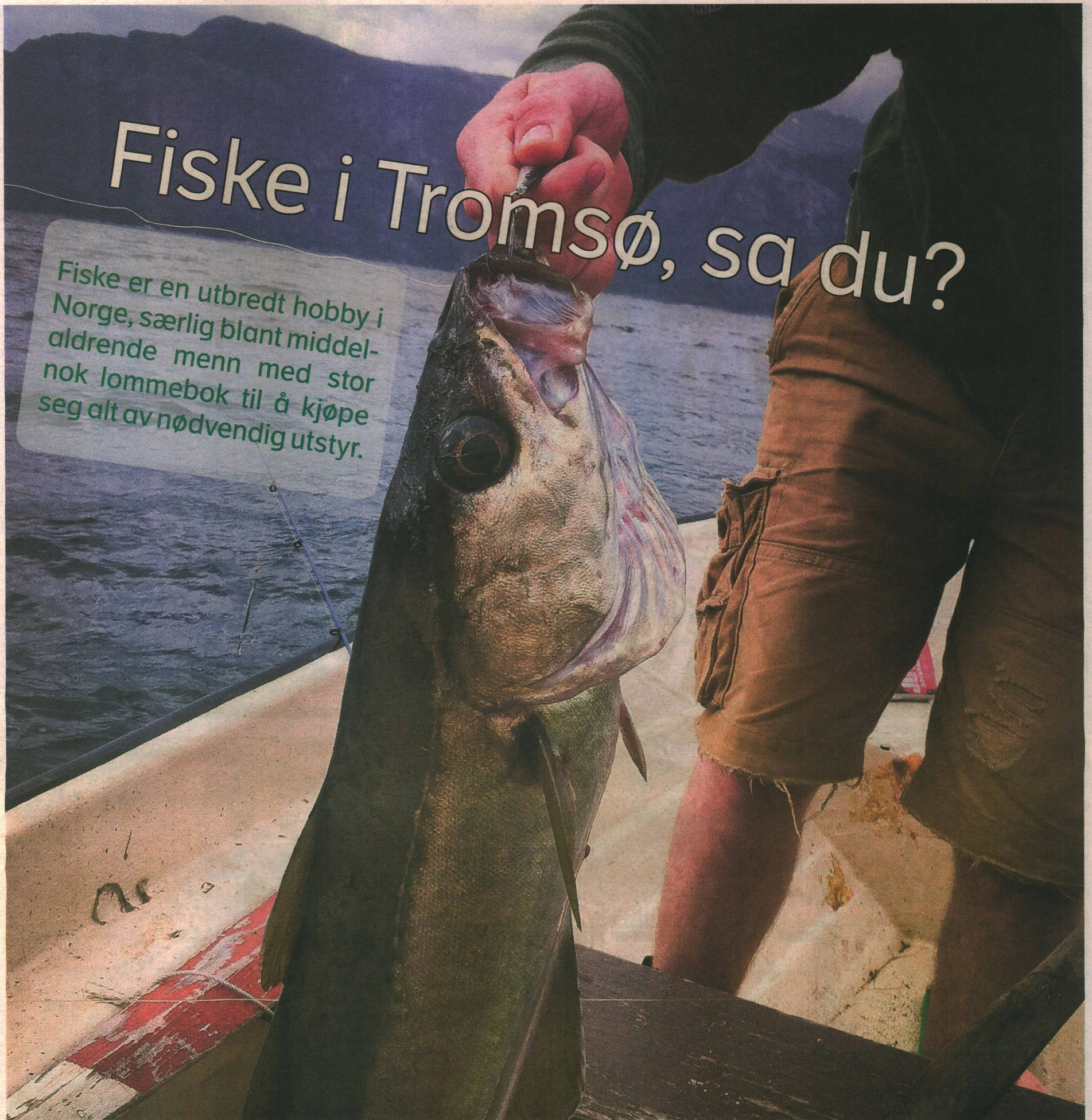
til "Pyramiden", som var bygget av russerne og fungerte som en gruveby tidligere.

– Været var nydelig, det var -2°C, men det føltes som +10°C, fordi solen skinte. Naturen var vakker, rolig og relativt rent miljø. Vi så seler på isfjell og også isbjørn med bjørnunger på land, sier Ondruš.

Det er mye å gjøre og se der. Man kan leie snøscooter or bare gå på fot- eller trugetur rundt øya. Du kan også arrangere andre turer med en av selskapene der. Det er mye dyreliv og natur å se og mange fugler hekker her. Longyearbyen er en liten by, som kan man se på en dag, men du kan også besøke grottene, som ligger i nærheten. Mange turister kommer for å se midnattsol og polarnatten om vinteren.

– Jeg anbefaler et godt teleskop og et godt kamera, smiler Ondruš.

Han måtte fly tilbake til Tromsø snart etter han kom, fordi det var ikke nok arbeid og de var mange, men han likte det der og vil komme tilbake om det er mulig!

Fiske i Tromsø, sa du?

Fiske er en utbredt hobby i Norge, særlig blant middelaldrende menn med stor nok lommebok til å kjøpe seg alt av nødvendig utstyr.

UNDERTEGNEDE FIKK OPPLIVE AT LITE ERFARING OG MINIMALT MED UTSTYR IKKE HAR NOE Å SI FOR FISKELYKKEN.

FOTO: IDA BING

IDA BING
IDABING@HOTMAIL.COM

Men for oss studenter, med skranten økonomi og tunge dager på lesesalen, er virkelig fiske noe å bry seg om? Utopia slår et slag for hobbyfiske og gir deg en smakebit på hvordan fiske kan arte seg som hobby og aktivitet – selv med lite penger og erfaring.

Hva skal jeg lage til middag?

Som student er ikke kostholdet høyest oppe på prioritierungslista; mang en gang har halvkokt pasta med ketchup blitt rasket sammen, og måltidet blir inntatt med påfølgende lite entusi-

asme. Tomt kjøleskap og lite penger er velkjente fenomener, og resulterer ofte i at viktige vitaminer uteblir fra det ellers varierte kostholdet vi som kjent burde koste på oss. Fisk er rene gullgruven for vitaminer og mineraler, og har blant annet et høyt innhold av flerumettede omega-3 fettsyrer, som fra forskning har påvist å spille en stor rolle for hjernens vekst og utvikling. Noe å tenke på for oss som tilbringer store deler av hverdagen med å innhente fagrelatert informasjon. Fisk er ikke bare inngangsportalen til et sunnere kosthold, den kan også være din kilde til en gratis og enkel middag. Alt du må ofre er tid og en dose tålmodighet.

Du trenger ikke dra langt fra sentrum for å prøve fiskelykken.

Kattemat

Du trenger ikke dra langt fra sentrum for å prøve fiskelykken. Blant annet tilbyr Visit Tromsø flere ulike ruter med båt og fiske, men er du ute etter å unngå

de organiserte turistoppleggene finnes det fortsatt steder å dra. På under en time kan du komme deg ut til Hella som byr på frisk natur og gode fiskemuligheter.

– Her er det mange fiskeområder, sier Elin Stangnes, medarbeider hos fiskebutikken A. Dragøy AS i sentrum. Rya er også en destinasjon som egner seg for fiske og bussen tar deg hit på under 50 minutter. Stangnes forteller om lokale

fiskere som leverer sine varer fra fiskebruk, blant annet i Åfjord og Lyngen.

– Omtrent alt av fisk og sjømat vi har her kommer fra lokale områder.

– Så lokalt som fra kaia, går det an å fiske derfra?

– Det går selvfølgelig an, men hvor sunn den fisken er i forhold til annen fisk som skifter beite og gyteplasser ville jeg tenkt over, svarer Stangnes.

Fisk som oppholder seg ved kaia kan ha fått i seg giftig slam fra båtsliperier i havna, og har en helt annen kvalitet enn arter som konstant er i bevegelse fra område til område, forklarer hun videre.

– Men du kan garantert gi den til katten din!

Skitt fiske!

Å ta seg en økt med fiske fra kaia før vorset på fredag er kanskje ikke helt aktuelt, men det finnes absolutt andre steder å dra. Fiske krever lite erfaring og ikke avansert utstyr, men derimot en stor dose tålmodighet og varme klær. Få med deg et par venner fra studiet og dra ut i naturen for å teste fiskelykken. Ikke bare får du opplevd gleden av å være i naturen eller mestringsfølelsen når du haler torsken i land – du får sikret deg en gratis middag.

TIL beat Molde and qualified to the cup final for the first time since 1996

THE BEGINNING OF AN AWESOME MATCH FOR TIL

PHOTOS: LEONID SAVELYEV

MOHAMED ELMOKADEM
SODENTAL@HOTMAIL.COM

An early goal and an amazing start

It was such an emotional night in Alheim stadium during the semifinal cup. Utopia was there together with with more than 5000 TIL fans to watch Tromsø's victory against Molde 2-1 and their qualification to the final for the first time since 1996. TIL started the match with an amazing performance and the first goal was scored after only 3 minutes by the Czech striker Zdeněk Ondrášek. This got the party started

early and the players, as well as the supporters, into a euphoric mood. It became clear that the night was going to be a good night!

TIL kept the level of their performance the same and succeeded to preserve their lead for the rest of the first half, and there were even some chances to double the score, but at half time it was 1-0. In the second half, Molde focused on attacking, trying to achieve a draw, while TIL depended on defending tactics. In the 72nd minute Ole Martin Års scored the second goal for TIL from a beautifully constructed counter-attack and the celebrations continued in Alheim.

Everyone became quite confident that Tromsø had already done the job and it was just matter of time before they won, but suddenly

“The mission will be simply getting the cup back to the Arctic.”

Molde's Nigerian striker Chuckwu scored in the 82nd minute. It got really tense again, and just one more goal could have ruined the party, but fortunately the referee whistle ended it and declared TIL's qualification to the final.

Let's go to Oslo

Tromsø will face IL Hødd in the final. The second division team coming from the small town of Ulsteinvik is without a doubt the surprise of the cup this season. They succeeded in upsetting the big names one after another and qualified to the final for the first time. Defeating Brann 3-1 in the semifinal was the highlight of their path towards the big match in Oslo. In theory TIL is the favourite to win the cup, but that is what the other teams that were defeated by Hødd thought too, and now they have to watch the final on TV.

Winning the cup will be quite a good compensation for TIL after their elimination from the Europa League and the failure to qualify to the group stage, as well as the troubles and uncertainty they are facing in the premier league and getting a bit far from the top of the table and the competition for the title.

So now let's set a date and meet over there in Ullevaal Stadium in Oslo on 25th November. The mission will be simply getting the cup back to the Arctic. So who's in?!

En høsttur på den andre måten – et besøk på Brattli Gård

En tur i skogen på hesteryggen blir en uforglemmelig opplevelse, som får meg til å se naturen rundt meg fra et nytt perspektiv.

TRE PERLER PÅ EI SNOR. FRA VENSTRE: ASHQUAR, BIRK, OG PARKERSSON

FOTO: BERND KETELSEN

ANJA STRIBERNY
ANJA.STRIBERNY@GMAIL.COM

Jeg vet ikke nøyaktig når jeg var på en hesterygg sist gang, men det er minst fjorten, femten år siden. Det var på en rideskole og jeg husker en skrikende ridelærer, skvettene hester og ivrige hestejenter. Nærmest tilfeldig pratet jeg med en venn om Brattli Gård og muligheten til å dra på tur med hest. Nå sitter jeg, sammen med samboeren min og en venninne, i bilen, passerer Straumhella og lurer på om det virkelig var en god idé å motta denne invitasjonen. Hva hvis hesten begynner

å løpe uten at jeg er enig? Kommer jeg opp på hesten, mon tro? Foran meg dukker den idylliske Straumbukta opp. Siden 2011 har Maria Zachariassen tilbudt ridetimer, rideturer og andre aktiviteter relatert til hest. Hun bor i dag i Tromsø, men vokste opp på Brattli Gård.

Når jeg møter hestene forsvinner siste tvil

Etter ankomst hilser vi på Maria og Alexander, samboeren hennes, hestene Ashquar, Snøfrisk, Birk, og Parkersson, og henter dem fra beitet. Før vi kan gå på tur må hestene strigles, og hovene renses. Jeg skjønner at det ikke bare dreier

seg om å stige opp en hest og ri, men å bli kjent med hverandre først. Det handler ikke bare om å ta men også om å gi noe tilbake.

På hesteryggen er jeg mer oppmerksom på raslingen av løv, eller brusset av bekken

Det varme skinnen til Parkersson lukter godt, og det føles som han

liker fellpleien sin. Maria er litt bekymret for Ashquar, fordi han har et såret bein. Hun bestemmer seg derfor for ikke å bli med på tur, men å bli hjemme med Ashquar og å ta seg av ham.

Følelse av frihet

Etter at hestene er salet opp kan turen begynne. Halvannen time rir vi gjennom den vakre høstskogen i Straumbukta. Jeg vet at jeg kan stole på Parkersson, og det er spennende å kommunisere med ham. Naturen rundt oss ser og hører jeg nå fra et nytt perspektiv. På hesteryggen er jeg mer oppmerksom på raslingen av løv, eller brusset av bekken, enn når

jeg er på tur til fots. Når sola går ned, lyser fjellet rundt oss i de vakreste gulfargene. Jeg er oppfylt av glede og følelse av frihet.

Gleder seg til å komme hjem

På veien tilbake til Brattli Gård setter hestene opp farten. De gleder seg å komme hjem, som jeg kan forstå veldig godt. Maria tar seg av hestene med kjærlighet og tålmodighet, og de har mye plass til å løpe og beite i det rolige området. Tilbake på Brattli Gård takker vi hestene med gulrøtter og epler. Lykkelig kjører jeg tilbake til byen og gleder meg allerede til et gjensyn med Brattli Gård.

Høsten
2012

HÅLOG ALAND TEATER

Les Misérables

En produksjon av Boublil og Schönberg's
Scene Vest 6. september – 28. november

Høyt oppe i fjellet

Av Hanne Dieserud og Christina Lindgren
Scene Øst 12. – 15. september

Glassmenasjeriet

Av Tennessee Williams
Scene Øst 11. oktober – 10. november
–
Turné Troms og Finnmark
12. – 30. november

Billig Brus

Teaterimprovisasjon for barn

Amundsen vs Nansen

Av Robert Marc Friedman
Scene Vest 15. oktober

Virginia og julenissen

Basert på en sann historie og brev fra Virginia O'Hanlon.
Av Katrine M. E. Strøm
Scene Vest 5. – 15. desember

www.halogalandteater.no

Coming next: INSOMNIA

Although the polar day is over, people can still have some trouble sleeping. No need to worry, INSOMNIA festival is the perfect medicine.

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

MUSIC

First of all, INSOMNIA is an electronic music festival. This will be the 11th edition, with every year becoming better and better. This year, when the activity of the Sun reaches its highest level, we also have high expectations about the upcoming festival. The focus is on Nordic music, such as the Scandinavian countries, Finland, and Russia, but the pleasure for our ears would be to listen to Chile, Portuguese or German music.

MOVEMENT

INSOMNIA is being organized in collaboration with ECAS, European Citizen Action Service. The festival seeks to evolve the creative energy "by creating a platform for

new electronic music and techno culture". And it is not only about the music: you can enjoy public seminars, exhibitions, performances and installations. All the people organizing INSOMNIA do their work purely voluntarily. Students can also enjoy being a part of this big project, by participating as volunteers (go to insomniasfestival.no).

NEW IDEAS

The festival opens at Tromsø Kunstforening on 19th October. Before that, everybody can enjoy the Kick Off party at Café Sånn. The opening event will be the concert at Verdensteatret on 25th October. After watching a documentary about techno music (with live music), we will be able to enjoy the rock'n'roll party later on. For the festival program see the next UTROPIA.

insomnia kick off 2012

Når: 13.10.2012
Hvor: Cafe Sånn
Hvor mye: 70/100

GUS GUS FRA REYKIAVIK SKAL OGSÅ SPILLE PÅ INSOMNIA

FOTO: PRESSE

Koselig konsertkveld med nordnorske røster

SALLY ROSENDAHL
SALLY@UTROPIA.NO

Kan man tenke seg noen finere måte å tilbringe en tirsdag kveld i oktober enn ved å slenge seg i en sofa med gode kompiser og lytte på vakre stemmer fra nordlendinger? Nei! Rundt femti mennesker hadde valgt å skifte dagligstuens sofa ut med dem på Driv i dagens anledning. Joakim Hansen, Vilde-Alida og til slutt Hjerterå skuffet dem ikke, men leverte den ene fine låten etter den andre.

Med engelske tekster blant annet om følelsene som en har når kjærligheten tar slutt, rørte Vilde-Alida virkelig publikum med sine rolige sanger. I sin svarte palliet t-skjorte stod hun alene på scenen, kun med sin blå gitar som selskap – et uttrykk som forsterket budskapene i hennes låter.

Hjerterå-guttene gjorde det derimot "slutt med seg sjøl" og skapte litt mer rocket stemning, men

Oktobers Dreamcatcher flyttet sofastemningen fra dagligstuen til studenthuset

unnlot ikke å beholde den rolige stemning som preget kvelden. Hjerterå holder på med å lage en plate som skal være ferdig på denne tiden, og under denne konserten serverte dem et par nye låter til publikum som supplement til sine vanlige konsert-klassikere. Det var tydelig at det var en del Hjerterå-fans blant publikummet og det ble satt stor pris på at de fire guttene ikke glemte å underholde med "Svanesangen" som avrundning på kvelden.

Hva: **Dreamcatcher**
Hvor: **Driv**
Når: **9. oktober**

JOHAN AARSTEIN FRA HJERTERÅ SPILLER PÅ DREAMCATCHER

FOTO: SALLY ROSENDAHL

12:SØPPEL

Tromsø internasjonale litteraturfestival

ord/kalotten

Fra krim til økofilosofi – en reise gjennom menneskelige ressurser og svakheter.

KIRSTI WESTER AMUNDSEN
KIRSTIWESTERA@GMAIL.COM

Jeg er takknemlig. Takknemlig for at jeg har fått høre og se på store mennesker. Fått lest og nytt mektige ord. Stille ord, provoserende ord, ekte ord. Om ikke alt er sannhet, så har det uten tvil gitt meg flere dyptliggende perspektiver, som sammen kan nærme seg noe som ligger nært en sannhet. Hvis du ikke skjønner hva jeg snakker om, bør du kanskje vurdere å delta på Ordkalotten fra og med nå av. Ordkalotten kan beskrives med to ord: Meningsfull (i en meningsløs verden, som Zappfe ville sagt) og reflekterende. I mellom ligger alt det andre; latter, tårer, enighet, uenighet, spørsmål og svar. Her presenteres to av svært mange begivenheter fra årets litteraturfestival:

1 – Litterær samtale med Hans Olav Lahlum og Asbjørn Jacklin, ledet av Egon Holstad.

Tromsømannen de fleste vet av; Egon Holstad, og to ganske så ulike krim-forfattere skulle snakke om deres nyeste utgivelser: *Katalysatormordet* (Lahlum) og *Svart Frost* (Jacklin). "Clash of the Titans" som Holstad kaller dem, var en duo preget av kontraster, og med sine tre ganske så ulike antrekk framstod de alle som en interessant trio: Holstad med sitt standardantrekk – Converse-sko, The Nomads-skjorte, og skjerfet rundt halsen. Lahlum med Amnesty-skjorte og dressjakke over, penbukse og joggesko. Jacklin med tweedvest, dressbukse, strøken penskjorte og stramt knyttede skinnsko.

Lahlum bekrefter raskt at krimboka hans har solgt mer enn Liebiografien, og Jacklin er spent på hvordan hans bok vil bli mottatt. Jeg spør dem om de har noen kommentarer til hvorfor forfatterens etternavn er mest synlig på krimbøker, mens i f.eks. skjønnlitteratur er det bokas tittel som er det viktigste. Publikum fniser litt, mens Lahlum og Jacklin ikke

helt vet hva de skal svare. Jacklin mumler fram noen vage svar, mens Lahlum bekrefter at jo, slik er det visst, dette må han ta opp med forlaget. Sammenlikner man *Liebiografien* og *Katalysatormordet* er dette et klart bevis på hvor fokuset ligger i Krim-kulturen; nemlig forfatterens navn. Hva dette skal bety, ble dessverre ikke diskutert videre, men at det har en essensiell implisitt faktor er helt klart.

Hva trengs i en krimroman? Svaret er enkelt, sier Lahlum; En hovedperson (evt. en duo), et plott og et persongalleri. Videre er det viktig at leseren kan identifisere seg med hovedpersonen, hvis intelligens kan diskuteres. Dermed setter han en uhøytidelig ramme rundt hans og Jacklins sjanger, med humor og ironi. *Jeg vil skille meg ut ved å få reelle historiske episoder inn, samt inkludere Nord-Norge, sier Jacklin.* Lahlum fortsetter: *Det er klart at det er mye krim der ute, derav også mye dårlig krim. Et massivt blodbad, 17 sprengninger og 32 drap er jo blitt de faste ingrediensene i de internasjonale krimbøkene. Jeg kaller det playstation-krim. Det er kjedelig krim. Min mening er at intellektuell spenning er et godt grunnlag for god krim.* Jeg er enig, selv om jeg ikke er noen krimleser.

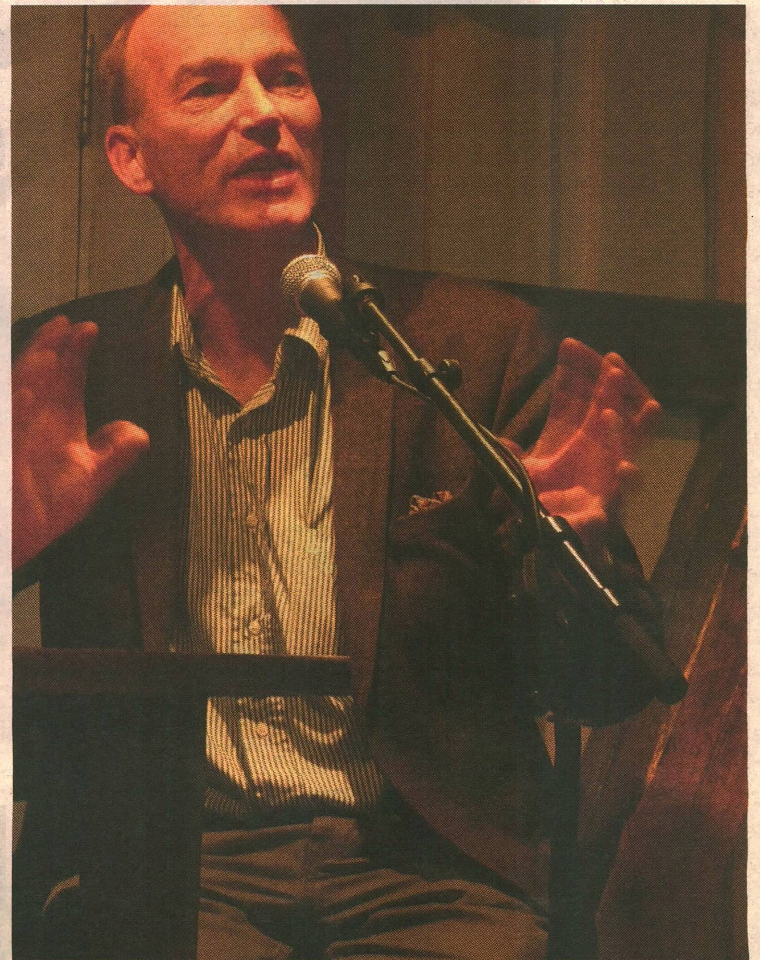
Og tilbakemeldingene har vært svært variert, for begge forfatterne. Den beste må vel være dama som sendte Lahlum en mail og takket ham for at det ikke var så mye thai-mat og slikt annet svineri der. Da var i alle fall hun tilfredsstilt. De som er vanskeligst å ha med å gjøre, legger Lahlum til, er de anmelderne som har ett bestemt bilde av hvordan krim-sjangeren skal være, mens det å ikke få en anmeldelse i det hele tatt er en skummel sak. Jacklin nikker enig. Jeg tenker at dette er nok en virkning av vårt resultatorienterte samfunn, og medias enorme makt over enkeltmennesket. Og da kom jeg også til å tenke på det med de uthevede etternavnene på krimbøkene; vi lever i en personfiksert verden, der historien ligger bakenfor.

Vekk fra de store tankene og tilbake til samtalen: Lahlum avslutter med å si at det er mer likhetstrekk mellom enn hva han er bekvem med, noe som får meg til å bli interessert. Lahlum fremstår som en original og intelligent type, og jeg tenker der jeg sitter med mitt rødvinsglass (ja, jeg var i tvil; kunne rødvin og krim kombineres?), og spør meg selv om Lahlums krimbok skal vurderes? Kanskje fortjener krim et bedre rykte.

2 – "Søppel": Samtale mellom Rita Klausen og Thomas Hylland Eriksen

Og så var det Thomas Hylland Eriksen da, forfatteren, samfunnsdebattanten og professoren det er vanskelig å beskrive med få ord. Han og Rita Klausen hadde en samtale om årets tema på Ordkalotten, nemlig "Søppel", og litt om hans bok med samme overskrift, utgitt i fjor. Han er en mann med – som han sier det selv – "sunn skepsis". Skepsisen denne gang er rettet mot Norges samfunn som en storprodusent av søppel, noe som slettes ikke er normalt hvis en retter blikket mot vår kulturhistorie. Søppel og avfall er et problem som har fulgt mennesket i alle tider, men det er definitivt et større problem idag. – Ikke bare søppelet som vi ser på søppeldynge, men også psykiske problemer, som Eriksen sammenligner med en form for uakseptert avfall. Et veldig interessant perspektiv, publikum nikker bekræftende og undrende.

Vi har fått et samfunn der tjenester er dyrere enn varer. Det skulle vært motsatt. Og det er utrolig hva vi kan se på som søppel, hvis vi sammenligner oss selv med noen generasjoner tilbake. Hvis en ullgenser ble ødelagt, strikka man den sammen igjen, og når det ikke gikk, ble den brukt i lappeteppe. Når teppet ikke kunne brukes mer, ble lappene brukt som filleryer, og når det ikke lenger var mulig, ble de brukt til sølupussen. Noe å tenke på neste gang du vurderer å kaste den fullt brukbare genseren din?

THOMAS HYLLAND ERIKSEN

FOTO: KIRSTI WESTER AMUNDSEN

HANS OLAV LAHLUM

FOTO: PRESSE

Han snakker veldig engasjert, og han sier så mye bra at det er vanskelig å velge hva jeg skal fokusere på. En ting er sikkert; UiT sine studenter fortjener å høre Eriksen! Alle fortjener å høre hva denne mannen har å si, for det er så utrolig viktig, og det er en vekker for alle oss "slaraffener".

"Om vi klarer å dyrke tomater av vår egen bæsj har vi kommet langt.

På samme måte må vi kunne bruke våre vonde minner og tanker til noe fruktbart."

–Thomas Hylland Eriksen-

Temaet romfolk og tiggere kommer også opp. Vi ser på dem som et slags søppel, som vi helst skulle ønske ikke var der. Det vi ikke tenker over, er at de representerer en annen måte å leve på enn vår, noe som er verdifullt i et mangfoldig samfunn. Men Eriksen spør at om noen år er også romfolket en utdøende kultur, og da har vi mistet noe umistelig.

Kveldens budskap: Depresjoner, psykiske lidelser, romfolket og avfall – det er ikke søppel, men ressurser på avveie, som både Tromsø Remix og Eriksen sier det. Og som også årets litteraturfestival vil belyse.

Tromsø World Music Festival

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Tatyana Antonovskaya kom til Tromsø fra Komi Republikken i Russland. Hun spilte to ganger på den lille konserten på Rica Hotell. Først hadde hun på seg sine tradisjonelle klærne og bare sang, mens Andrey Sorokin (trekkspill) og Asbjørn (gitar) akkompagnerte henne. I mellomtiden spilte Andrew Kalyowa Kagumba og Andrey Sorokin.

Andrew er en fantastisk multi-instrumental artist fra Mpambire i Uganda. Han har lært hvordan spille alle de forskjellige tradisjonelle instrumenter da han bare var seks år gammel. Han fortsetter å ta være på hans tradisjon og kom til Tromsø for å gi oss opplevelsen av denne fantastiske musikken. Andrey Sorokin er en musiker fra Tromsø som viste sin fantastiske evner til å spille gitar. Han spilte russiske og norske melodier på gitar og akkompagnerte russiske sanger senere på den mindre formelle konserten på Afrika Oase.

BILDER: KASIA MIKOLAJEWSKA

Hva: Kulturelle innslag med Tatyana Antonovskaya
Hvor: Rica Hotell
Når: 06.10.2012

ANDREY SOROKIN SPILTE SAMMEN MED TATYANA OG ALENE

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Busi Ncube var den første av festivalens artister til å opptre, og hun spilte på Kulturhuset. Man kunne få et inntrykk av at dette var et privat og litt mer høytidelig arrangement. Det var få personer som kom. Allikevel kunne jeg ikke holde meg tilbake, og måtte danse med de andre på de siste sangene hennes.

Busi Ncube bor i Oslo, men er fra Zimbabwe. Busi har allerede jobbet med bl. a. Miriam Makeba. Nå under festivalen var det kun hun og hennes band som opptrådte. De spilte musikk som gjorde atmosfæren afrikansk. Ikke bare på grunnlag av det språket hun sang på, men også på grunn av melodien. Den første melodien var basert på tradisjonell sang fra Zimbabwe. Når bandet kom på scenen, gikk bølgen i stua. Litt som reggae, men hovedsake-

BILDER: IVONNE WILKEN

lig var det nesten som rock'n'roll. Både rytmen og melodien skapte den fantastiske energien slik vi alle måtte danse.

Hva: BUSI NCUBE m/band
Hvor: Verkstedet
Når: 05.10.2012

BENOIT TAMBA PLAYS THE DRUMS

LONA URBÁŘOVÁ
ILONA@UTROPIA.NO

Tamba - the spokesman for the festival since 1989 - played various world music styles Friday evening, together with his band.

It started as quite a normal concert, with musicians on stage and the audience sitting around and listening. The various bands and solo performers were playing beautiful African, reggae or salsa music on drums, guitars as

well as some interesting African instruments.

After a few songs, to which the audience responded with roaring applause, Tamba invited people to dance to the music on the dance floor in front of the stage. Quite surprisingly, many people came to the dance floor straight away and started dancing. Moreover, most of them stayed there almost until the end of the concert - moving their bodies to the music.

Tamba seemed to enjoy the con-

cert very much, he was smiling the whole time as well as performing some nice moves to the rhythm of the music. It was a very nice and special experience for me.

Hva: Tamba & Djiromansa
Hvor: Nedentil
Når: 05.10.2012

Ainu og Sami i en originell sidestilling

To grupper, to verdensdeler og én kultur festival. 30. September, i Kulturhuset, hadde man en enestående mulighet til å oppleve en kulturell tur fra Samiland til Japan, og konkret til Ainu kulturområde

FOTO: KASIA MIKOLAJEWSKA

NATALIA MAZUR
HERMENEGILDA.SA@GMAIL.COM

Framføringen begynte med Ainu Art Project. Først så man animasjon, som het "En rev". Det var forbundet med musikk og undertekster på engelsk. Neste vi fikk oppleve

var "Historie av ulv" og andre musikkstykker som ble spilt inn med bruk av tradisjonelle instrumenter – Tonkori og Mukkuri. Til slutt kunne man beundre en eldgammel dans med Katana – samuraienes langsverd. Gruppen Ainu Art Project består faktisk av hele 23 personer. På scenen kunne man

bare se fem av dem, men det var nok til å føle en asiatisk ånd.

Den andre halvparten av framføringen var dominert av en finsk-sami sanger, Niko Valkeapää. Han presenterte sin repertoar, som baserer seg på diktene av hans gudfar Nils Aslak

Valkeapää. Man kunne høre på forskjellige sanger oppbygd elementært av joik og samtidig observere ekstatiske gitarspill. Man kunne klart se at både Ainu- og Samikultur refererer til naturen, balansen i livet for å pleie den tradisjonelle kulturen, som ofte glemmes i dag.

Hva: Ainu Art Project + Niko Valkeapää
Hvor: Kulturhuset
Når: 30. september

Chet Baker-tema fest

En skikkelig levende kveld full av talent og spesielle mennesker av alle slags

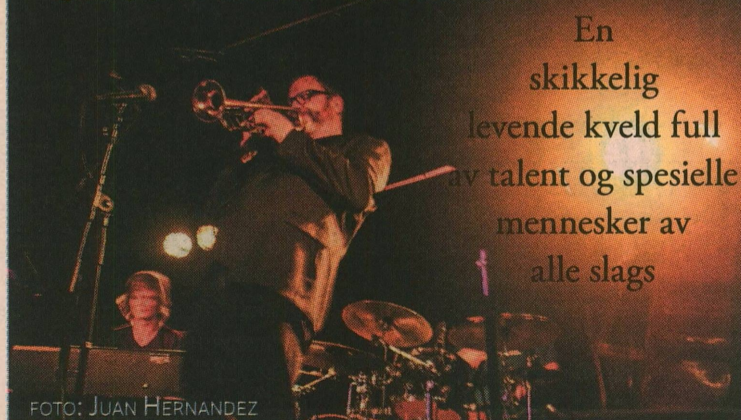

FOTO: JUAN HERNANDEZ

JUAN HERNANDEZ
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Jeg må erkjenne at jeg hadde aldri gått på jazz-konserter før, men denne uka fikk jeg muligheten til å gå på tre forskjellige arrangementer. Jeg må også si at jeg er fornøyd med at Ole Jørn Myklebust var den første. Jeg fikk derav mye entusiasme og en innsikt til en ny måte å nyte levende musikk på.

På Nedentil sto Ole Jørn Myklebust med kompaniet på scenen; en svært ung pianist, et par kjente ansikter fra miljøet og Ole selv med trombonen sin, og de lovet

god stemning. De spilte fem låter fra Chet Bakers klassiske repertoar hvor spraglete synkoper og instrumentalske soloer utfylte hverandre. «I fall in love too easily», «Blame it on my youth», og «Bye bye Blackbird» var blant åpningsnumrene mens bassisten danset med bassen, pianisten briljerte og Ole byttet mellom trombon, trompet, og stemme.

Etter hvert sier Ole at scenen er åpen for folk som har tatt med instrumenter og låter. Dette overrasket meg litt, siden de allerede hadde spilt i ca. førtifem minutter. På en måte trodde jeg at en jazz-konsert var nokså kort og

kondensert med instrumentell virtuositet. Men så begynte bandet å skifte og å fusjonere med publikum, og da følte det ganske som en fest.

Folk spilte masse forskjellige låter fra andre anerkjente artister. Etter hvert kom en gitar på scenen, og konserten ble utvidet over en time. Selvølgelig var noen av de senere gjestene planlagte, men det så likevel ut som om musikken på en måte hadde tatt over folk og gjorde de ustoppelig.

Nesten til slutt kom også Marita Isobel Solberg (lederen fra «Mara and the Inner Strangeness») på scenen og viste oss enda et lag av hennes musikalske dyktighet. Da var natten en suksess syntes de fleste å mene. Noe jeg tenkte på til slutt er muligheten at Chet Baker må ha vært en mann som også kunne tilby ærlig energi og følelser til publikum.

Hva: Ole Jørn Myklebust
Hvor: Nedentil
Når: 2. oktober

En sanger fra Bø (vest-erålen) går på en reise rundt i hjemlandet sitt for å skaffe seg ny musikk.

JUAN HERNANDEZ
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Hennes første album («Waltz for Valentines») ble lansert for to år siden. Der finner man Julie Willumsens påvirkninger fra det kommersielle pop-rock miljøet. Det var den gang et band med dyktige musikere som strevde etter å hevde seg i kampen om godkjenning. Det inneholder en rekke pop-aktige låter som viser seg som ærlige og hjertelige, men ikke mye mer.

Nå jobber hun med et nytt album som peker i en helt annen retning: «Ikke vækk mæ før æ våkna» er tittelen, og alle låtene (i hvertfall de vi fikk høre) er på norsk. Julie bodde i Oslo mens hun komponerte det siste albumet, men nå reiser hun tilbake

Julie Willumse tilbake til røttene

JULIE WILLUMSEN OG KOMP PÅ HAAKON S

nordover for å skrive den neste. Det høres kanskje forenklet ut, men jeg vil si det er logisk å tenke at hennes første album var mer oppmålt og enklere fordi det var skapt i en by, og den andre skiva har en ærligere og sterkere kvalitet siden den inneholder en reise.

Det er en fantastisk og mektig stemning vi fikk på Driv sist uke. De har i tillegg en veldig sterk opptreden på scenen i motsetning til det som man vanligvis får på innspillingene deres. Derfor synes jeg det er bra at de prøver

Tøffe tak på Bastard

Hoist! lagde fest på Bastard fredag kveld med spennende alternativ musikk.

HOIST PÅ BASTARD BAR

PHOTO: FRANCESCO FIORE

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Et halvfullt lokale lagde Hoist! god stemning med musikk fra en annen verden. De mange morsomme instrumentene som kontrabass, keyboard, tuba og mer skapte en god blanding folkelige lyder til rocken som pumpet ut av gitaren og trommene. Med stemmene til Marita Røstad og Stian Leknes lagt til denne ligningen er det ikke rart det ble høy applaus.

Jazz og hardrock i eventyrland

Hoist! drar på en reise gjennom sjangre i sin opptreden, hvor de framtrepende stoppestedene er jazz og hardrock. Stemmen til Stian Leknes er som fra et norsk fjell troll, der den rasper seg vei inn i sjelen. Motparten hans, Marita Røstad, lokker oss videre inn i skogen med sin mystiske sødme.

De går fra å spille låter der tempoet er skyhøyt og tungt til glidende jazzmellomspill; som å være på konsert med Cannibal Corpse et øyeblikk for så å høre på Frank Sinatra. De blir kategorisert sammen med Ulver, som

spilte her i Tromsø for litt siden, men som de sier selv i et intervju etter konserten, har de aldri tenkt på seg selv som spesielt relatert til Ulver.

Hoist! turnerer nå Norge for å bygge en grunn i Skandinavia før de legger ut på tur i Europa. Den første skiva deres er ute i januar, kalt Ami Noir.

Hva: Hoist!
Hvor: Bastard Bar
Når: 5. oktober

Metal med blodsmak i kjeften

PHOTO: PRESSE

FESKEKROK

Selv om det skortet på publikum torsdag kveld på Bastard la dette ingen demper i hjulene for de hardtslående bandene Feskekrok og DYST.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Feskekrok varmet opp kvelden for et publikum som gjerne kunne vært større, men intensiteten og vreden de brakte med seg gjorde opp for tomrommet. Har man ikke hørt på guttural metal før vil man tro man blir angrepet av lyd, og Feskekrok skuffer ikke. Disse gutta leverer musikk som får bestemor til å besvime.

Trommer av torden, gitarspill lik rovdyr på jakt, og en stemme som skremmer gjenferd tilbake i graven. Feskekrok gjorde publikum gode og møre før Bergensbandet DYST steg på scenen for å vise hva villhet virkelig er.

Til kamp!

DYST gir en glimrende oppvisning i hva ekstrem metal handler om; hyperaktiv tung musikk som utfylles av

en aggressiv vokal, destruktiv opptreden og en faenivoldsk holdning til hvordan "normal" musikk framføres.

DYST drar oss gjennom giftige låter som biter seg fast i ryggmargen og gir oss en smak av kaos satt i system. Vokalistens knyttneve smeller for ente gang på brystkassa før DYST runder av og takker for seg.

Det er beklagelig at ikke flere folk ville høre disse to bandene spille seg gjennom natten, men for det publikumet som var der så sitter nok denne konserten godt syret inn i hjernebarken!

Hva: Feskekrok og DYST
Hvor: Bastard Bar
Når: 4. oktober

Helge Sunde, multifaceted musician

PHOTO: FRANCESCO FIORE

In the Tromsø Jazz scene, there are bands that shake the night, and artists that go a step further

JUAN HERNANDEZ
JP.ETEREO@GMAIL.COM

Although Helge Sunde is not originally from Northern Norway, he has recently gotten quite involved in a well established scene for Jazz musicians. With a long history of symphonic and jazz music productions that speaks for itself, he has joined the Arctic Trombone Festival as the instructor of master classes and a soloists of the year. This is an encouraging attitude to see from (somewhat) local musicians as their involvement is inspiring and reaching.

And not only has he participated as an individual sharer of musical wisdom, but has also delighted the masses on a regular evening at Nedentil. As part of the Tromsø Jazz Club's program – which by the way, has started this Autumn

with an overwhelming amount of events – he presented an evening of jazz standards with a local ensemble.

It was a typical combination of piano, bass, drums and trombone and in my opinion, could have done with some more energy or stage performance by the band. However, the virtuosity did not let down, and classics such as "Stella by Starlight" and "All The Things You Are" were highlights for me – as I keep expanding my still quite small jazz knowledge – and made the evening a nice and refreshing way to end the week.

Hva: Helge Sunde
Hvor: Nedentil
Når: 6. oktober

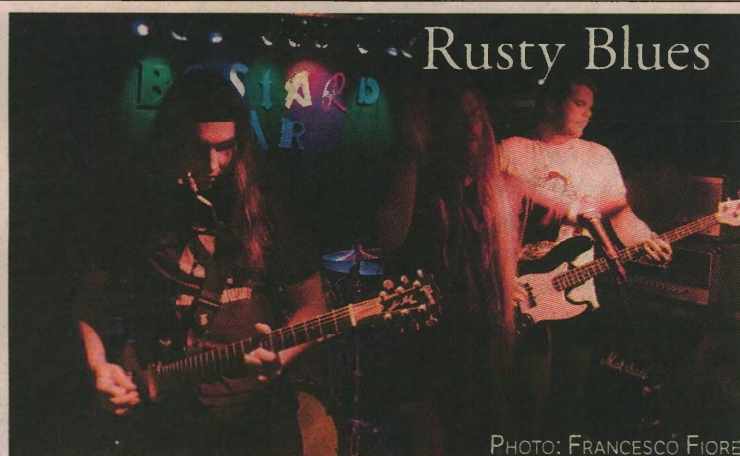

PHOTO: FRANCESCO FIORE

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

For the hordes of students that wait in a cold university that has little room to breath, regularly frequent the oasis of humanity that the Café Bodega has become, Blue Light District is certainly a known name, as it is the project of Igor and Kristian, long-standing members of the Student Society.

Having been around for a bit more than a year, the band has had the opportunity to perform live twice before. They then prepared themselves for their third show that took place in the Bastard Bar on the third of October. Starting at around eleven o'clock, the band entered the stage and plugged their instruments for an hour long concert where seven songs were presented to an audience of around fifty souls.

Blue Light District's music is quite far from Dreamslain, Igor's main metal project and it locates itself

in the grey zone of overdriven music known as "Heavy Rock". By that, I mean that the band's music is definitely guitar driven. The heavy riffs and impressive guitar solos form the core of the District's sound, while fast drums and a fat bass complete the musical picture.

Regarding the actual concert, one could not help but be moved by the guys' energy and straightforwardness. Sure there were some flaws, as the song arrangements appeared to be a bit rusty and some technical problems cost a bit of delay on two of the songs. All in all, just like Kristian's raspy voice, determination ultimately permitted the band to leave the stage at the sound of sincere applause.

Hva: Blue Light District
Hvor: Bastard Bar
Når: 3. oktober

PHOTO: FRANCESCO FIORE

en ny vei. En litt drømmeaktig-pop gitar med kraftige, tunge trommer og keyboard fylte hullene her og der. Det ble et flott grunnlag for Julie til å uttrykke seg på. Stemmen hennes er ikke redd for å de høye tonene, noe jeg håper på å høre igjen.

Hva: Julie Willumsen
Hvor: Driv
Når: 5. oktober

The Heavy Metal Page:

Full Metall På Bastard

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

PICTURES: IVONNE WILKEN

Det var ju en full metall natt på Bastard igen!

Bara några veckor efter en märklig Svart Metall natt med Skaur och Sjukdom var puben full med långhåriga människor igen. Den här gangen samlades de för en show av tre av de bästa nya Metall band som finns i stan. Utopia var självklart där och berättar för dig lite mera om bandens musik och aktualiteter läge.

Endolith ▶

Musikstil:

Industrial Electronic Metal

Medlemmar:

Erling Malm: Vokal, Gitar, Elektronik
Roger Tunheim Jakobsen: Trummor

Upptredande:

Bandet spelade sin första E.P., "Organisms" i sin helhet plus några andra, båda gamla och nya låtar. Ljudet var perfekt och Endolith gav ett väldigt bra, tungt uppträdande som var kanske bandets bästa än så länge.

Aktuellt:

Bandet jobbar hårt på en nya maxi-singel (förvänta dig några remix), sitt första album och att släppa "Organisms" E.P. i något fysiskt format.

Itchincide

Musikstil:

Heavy Thrash/Groove Metal

Medlemmar:

Svein Ole Thomassen: Vokal
Ørjan Thomassen: Gitar/Vokal
Thomas Anshus: Gitar
Cato Brynildsen Mortensen: Bass/
Vokal
Jan Marius Sørensen: Trummor

Upptredande:

ITCHINCIDE vet vad Metall handler om och deras uppträdande var mycket energetiskt. Musiken var en passande blanding av snabba trummor, aggresiva riffs, modern groove och härliga solos. Låten, "My Side of Town" var den bästa som presenterades.

Aktuellt:

Det borde snart komma ett självproducerat album, som bandades i ett professionellt studio.

Pushing Device ▶

Musikstil:

Dödsmetall

Medlemmar:

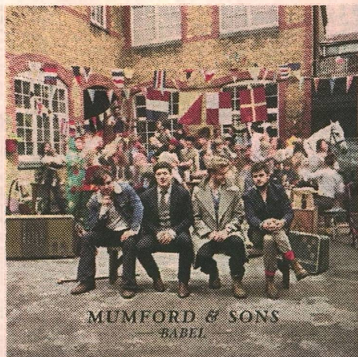
Geir Isaksen: Vokal
Jonas Nordhaug Myhre: Gitar
Jarle Midtgård Johansen: Gitar
Andreas Engum: Bass
Steinar Haugan: Trummor

Upptredande:

Även om bandets musik inte är verkligen skandinavisk och är närmare moderna Amerikanska bands ljud, pojkarnas show var väldigt tung. Enda problemet var vokalistens mikrofon som inte fungerade så bra, men när Simon från Betablok kom för sista låten glömde vi det fullständigt.

Aktuellt:

Snart kommer en Split-Cd med Doom metall bandet Reptile Master.

Artist:
Mumford & Sons
Album:
Babel
Plateselskap:
Island Records
Karakter: 5/6

ANTONINA CHOMICZ
TOSIACH@GMAIL.COM

Artist:
Blood Command
Album:
Funeral Beach
Plateselskap:
Fysisk Format
Karakter: 5/6

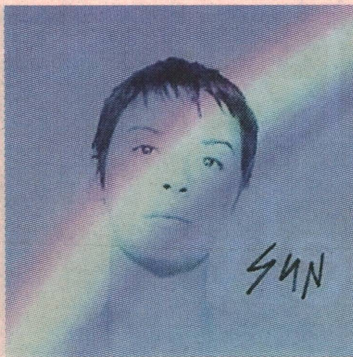

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

BLOOD COMMAND is the best band in Norway, period. The Bergen band proved this in 2012 with the release of "Ghosclocks", a perfect album made up only of venomous hits that haunted the tight space in between your ears until you could not take it anymore. Since then, the band has released two E.P.s, "Hand us the Alpha Male" and "Cult of the New Beat", but these were just fillers, as what the world wanted most was a real full-length album.

"Funeral Beach", will be released as usual by the mighty Fysisk Format, later this month. Having been completely left for dead by the quintet's last LP, I was a bit nervous, going even as far as thinking that I might be disappointed by this new offering. It could not by any means be such a life-changing experience as "Ghostclocks".

After hundreds of listening-sessions, I have to say that these fears were baseless and nothing more than crass blasphemy. BLOOD COMMAND's musicians manage more than ever to strike us down with the intensity of their music. Broadening their horizons to more straight-up modern Hardcore ("Wolves at the Door", "Here Next to the Murderous") and more pop-sounding anthems ("Pissed Off and Slightly Offended", "Corpse Reviver"), BLOOD COMMAND tears the very fabric of the universe on this "Funeral Beach". Sure, not all the songs presented are as incredible as "Cult of the New Beat" or "High Five for Life" but all in all, the quality of the LP is just insanely baffling. Album of the Year, period.

Artist:
Cat Power
Album:
Sun
Plateselskap:
Matador Records
Karakter: 3/6

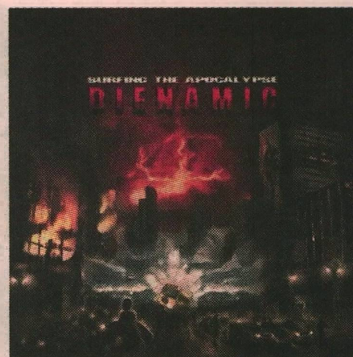

SYLWIA REZULAK
SYLWIA.REZULAK@GMAIL.COM

The good news is: Cat Power is back. Charlyn Marie Marshall published her 9th studio album Sun in September this year after a four year break. With an entry at a career chart-high of No. 10 on the Billboard 200 chart, and selling over 23,000 copies in its opening week, it is so far her most successful record. And the success proved her right, no?

Cat Power went through many changes. Outfitted with a new haircut, Chan Marshall, lovely, strong-minded and stubborn as expected, decided to dive into the steady expanding universe of electronica. According to Cat Power that was not the original plan. Already in 2006 she had written a set of very slow piano and guitar songs that she finally considered to be too painful and personal for the public sphere. After being criticized by a friend for sounding too depressed, she initially exchanged guitar and piano for drum machines and synthesizers which found their way back into Sun, yet in background position.

As a result Sun is very far from sounding depressed. It is pop, nothing more, nothing less. For fans of Cat Power's early records, that were nourished basically by her deep, smooth caramel voice and a reduced set of instruments – a smooth cover against darkness- Sun, might sound too half-hearted, clean, or even sterile. It catches up with the present days that consider meaning as too heavy. And the success proves right.

Artist:
Dienamic
Album:
Surfing the Apocalypse
Plateselskap:
Dienamic Records
Karakter: 3/6

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

Here it finally is, DIENAMIC's first full length album, "Surfing the Apocalypse". Thirty-six minutes of metal, divided into nine tracks, endowed with a powerful, modern production and showcasing flawless instrumental prowess. I would even go as far as saying that for a band that is just three years old and only had a stable line-up for just about a year, "Surfing the Apocalypse" is an impressive achievement. Not many bands here in the High-North can boast to be as...dynamic.

Still, "Surfing the Apocalypse", despite being an achievement in itself, is far from flawless. It can be praised for its musical coherence which surprises often, but sometimes not in a wholly good way. First is the band's general musical direction. Having seen them a couple of times live, Utopia witnessed a band that produced groovy but mostly Old-School Thrash. On "Surfing the Apocalypse", DIENAMIC seems radically transformed. The overall feeling of the album is indeed one of a very modern Thrashy Metalcore more than of an Old-School cult. The songs are mostly mid-tempo, the guitars, ever-dominating, and the many rhythm changes, if they permit the songs to breathe, definitely give the album a "jumpy", modern metal feel.

Moments of greatness are definitely present like the fast thrash attacks on "Surfing the Apocalypse" or the very MeloDeath "R.O.P." All in all, DIENAMIC's first album is a good one that could have been better. Still, by putting it all together, the band proved to have solid base to strike from.

Artist:
Sivert Høyem
Album:
Where is my Moon
E.P.
Plateselskap: EMI
Karakter: 4/6

LYONEL PERABO
LIONEL.D@HOTMAIL.FR

There aren't, sadly, that many popular artists that dare to release E.P.s in this dying age. While most kids around the globe learn that music is hardly more than a common consumption product that can be pecked out single by single, even the album format seems kind of outdated. But Sivert Høyem is a rocker and by releasing the four tracks "Where is my Moon" he shows that he just doesn't care.

The sixteen-odd minute release sure isn't as fulfilling for us amateurs as a legitimate full-length album, but it nevertheless showcases new music from Norway's most beloved musician. From an artist that has rarely disappointed, this should be an argument for celebration. The fact that the music presented on this release is marked with the seal of quality and involvement is another one.

Basically, while Sivert's last album, "Long Slow Distance" was somewhat gloomy at times, "Where is my Moon" takes a different approach, and while the latter is far from cheery, it nevertheless is lighter. Indeed, despite the fact that each of the four songs showcase a distinct identity, they all come together in how stripped-down they sound compared to The Long Slow Distance.

To be assured of that, just hear how the classic (and classy) melancholy of Høyem's voice and guitars on the title track contrast with the sixties-pop inspired "I was a Rolling Stone" and its clever instrumentation. Likewise, the ethereal "Autumn in Arcadia" could hardly be said to be anything close to the Cohenian piano/guitar of "So-Lo". "Where is my Moon" ultimately proves to be quite a rich product for such an old-fashioned release as an Extended Play.

Han snakker med seg selv

På Small Projects har Kristine Halmrast vist sine nyeste videoinstallasjoner.

FOTO: JUAN HERNANDEZ

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Kristine Halmrast er en ung kunster basert i Oslo. "The Sololoquist and The Liarbird" er navnet på utstillingen hun åpnet på torsdag, den 04. oktober i Tromsø. To videoer lager sammen én installasjon. De utgjør en helhet, men du kan se på de som to forskjellige stykker.

Sololoquist er en mann som snakker til seg selv og Liarbird er en fugl som imiterer alle stemmer han kan høre, også de som er laget av et menneske. Kristine har alltid vært interessert i stemme og indre konflikter. Disse to temaene fremstår i videoene hennes i ren form. En mann går rundt og ler mye. Hans latter er nesten smittsom.

Den andre videoen forteller en

litt mer komplisert historie, som stadig gjentar seg. Tre menn (faktisk er det samme mann i alle rollene) spiller kort. De gjentar seg og imiterer hverandre, så det er lett å miste seg i denne videoen. Man får inntrykk av at alt er som før, men det er noen små loop, som gjør forskjell. Videoen viser den type indrekonflikt når det er vanskelig å komme ut av den. Begge klaustrofobiske situasjoner på videoene har blitt relaterte til hverandre.

Dyr i menneskets klær

Fotograflærlingen June Åsheim ved Tromsø Museum laget en utstilling for å sette ting på spissen

Kasia Mikolajewska
kasia@utropia.no

«**B**are dyr» er navnet på utstillingen og jeg spurte June hvorfor hun valgte dette temaet. Hun fortalte meg at hun hadde brydd seg om dyr hele livet. Etter hun begynte som fotograflærling ved Tromsø Museum måtte hun lage et personlig prosjekt, der alt arbeidet skulle være gjort av henne: ta bilder, forberede utstilling, og så klart, først og fremst tenke på hva hun ville vise.

Kjærlighet for dyr og fotografi var det som inspirerte henne. Hun skriver i hennes Mening bak:

I dagens samfunn lurer jeg på hvorfor det fortsatt er folk som behandler dyr dårlig, og hvorfor mange synes denne behandlingen av dyr er akseptabel. Hvorfor setter ikke flere spørsmål ved vår behandling av dyr, og spesielt ved hvordan vi bruker dem til vår fordel uten å tenke på deres behov?

Ta litt tid og kom inn på å se på bildene, gjerne hvis du har tid for å reflektere. Det er kanskje ikke kunstverk i verdensklassen, men likevel skaper det en ettertanke flere bør ha. June sier:

Hvis jeg har fått dere til å reflektere, eller enda bedre, ta avstand til noen av våre til tider hensynsløse handlinger mot dyr, sier jeg meg fornøyd.

kunst på campus

Kari Elisabeth Dahlmo

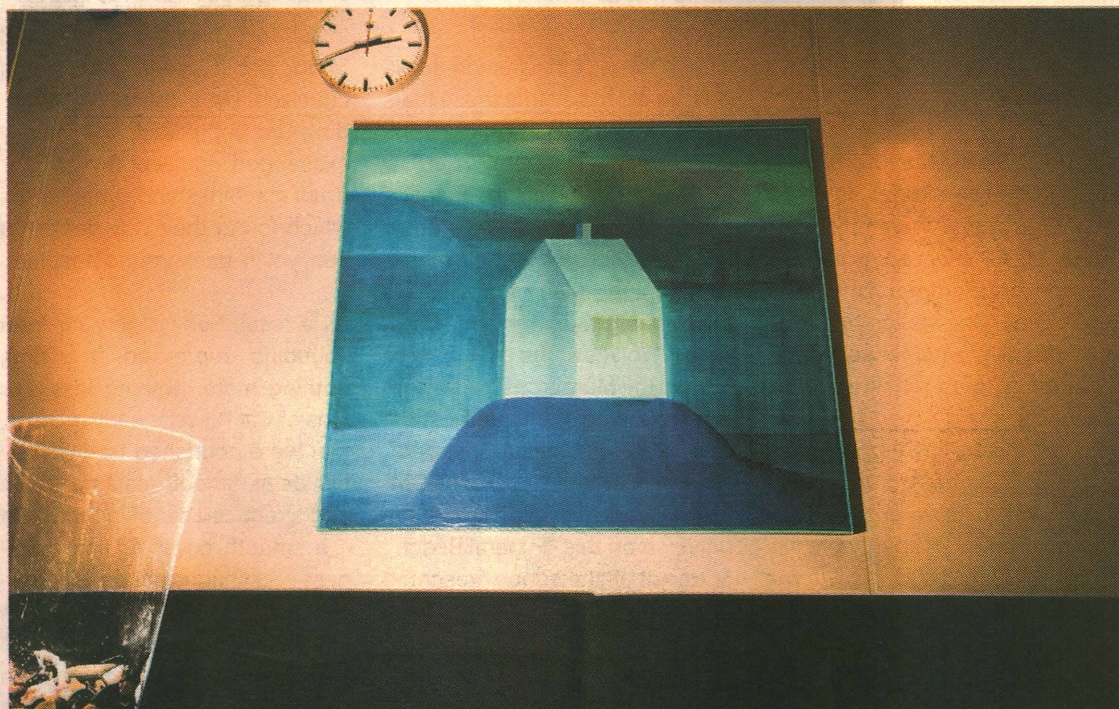
Kari Elisabeth Dahlmos maleri har, på et nivå, et konkret og personlig utgangspunkt.

Kunsteren har selv bodd på et fyr i mange år. På den annen side er ikke Forlatt fyrhus en gjengivelse av et bestemt fyrhus. Dahlmos fremstilling er tvert imot sterk stilisert. En enkel husform er plassert på en naken holme, og bakgrunnens landskap fremstår nesten utvisket: Vi kan bare så vidt ane overgangene mellom hav, fjell og himmel.

Inspirasjon henter hun blant annet fra det nordnorske landskapet og lyset. I et kunsthistorisk

perspektiv knytter hun an til en lang tradisjon innen norsk maleri: Hun maler en form for stemningslandskap, der forholdet mellom natur og menneske er sentralt. Motivet er hyllet inn i et blått lys, noe som gir bildet en melankolsk grunntone. Det enslige huset på holmen kan oppfattes helt konkret, men det kan også tolkes metaforisk, som et bilde på noe annet.

Fra boken: «Kunst til stede», redigert av Torild Gjesvik, Unni Grøneng og Søren Ubisch

FORLATT FYRHUS, OLJE PÅ LERRET, 135 x 165 CM. AV KARI ELISABETH DAHLMO

FOTO: CAMERON THOMPSON

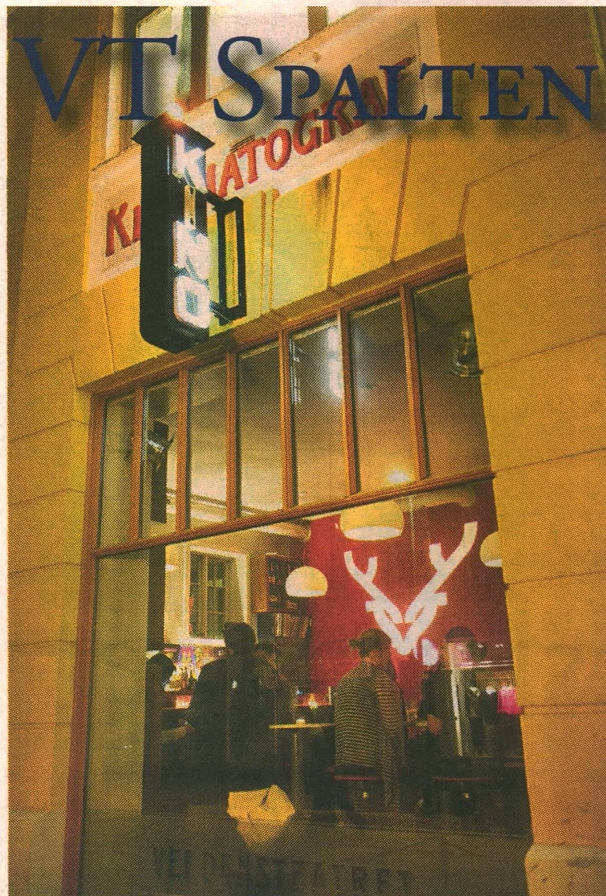

FOTO: INGUN A. MAEHLUM/ TIFF

Eksklusiv oktober på Verdensteatret

Månedens har startet med premiere på den tyske filmen **Barbara**, et spennende drama satt til 80-tallets DDR, hvor borgernes liv er kontrollert av kommunistpartiet. Det blir også sjansen til se klassikere som 2001: En romodysse, Blikktrommen og Windjammer- Voyage of Christian Radich på lerretet i byens vakreste kinosal. Filmene er splitter nye digitale kinoversjoner, og med byens beste kinoprojektør er det duket for store filmopplevelser i oktober. Verdensteatret byr ikke bare på film - Insomnia-festivalen på månedens program er det duket for en variert og spennende oktober.

This month started with the premiere of the German film **Barbara**, a drama set in DDR in the 80's, where citizens' lives are under surveillance by the Communist Party. There will also be a chance to see classical movies like 2001: A Space Odyssey, The Tin Drum, and Windjammer: The Voyage of the Christian Radich will be on the screen of Tromsø's most beautiful cinema. The movies are all in brand new digital versions and the city's best cinema projector is ready for major films in October. Verdensteatret offers not only movies - Insomnia Festival in this month's program sets the scene for a varied and exciting October.

UTROPIA VIL HA EN GRATIS SMUGTITT PÅ **BEASTS OF SOUTHERN WILD** TIRSDAG 23. OKTOBER PÅ VERDENSTEATRET

Film-Kamp

Som følge av suksessen til den noe brutale Taken slipper EuropaCorp Taken 2

FOTO: PRESSE

BARBARA LESZ
BARBARA.LESZ1@GMAIL.COM

KJETIL ENGH AASEN
ENGHAASENDEUX@GMAIL.COM

Barbara: Ser du frem til filmen?

Kjetil: Ja, forrige gang Liam Nesson sparket rumpe, sparket han ulverumpe, eller muterte ulverumper rettere sagt, så et gjensyn med albanerbanking er det ikke noe galt med.

Barbara: Jeg er ikke interessert i vold for voldens skyld. Spesielt om den er i filmen fordi produsentene tror at de vil tjene mer penger på den. Taken var ikke så verst, men jeg forstår ikke hvorfor de må utnytte temaet vold til det er helt oppbrukt. Jeg liker Besson, men er ikke helt sikker på om hans intensjoner er gode.

Kjetil: Første Taken hadde "kul" vold, en form for "rettferdig" vold, du hadde en gruppe folk som alle hater, nemlig menneskesmuglere, og du ville virkelig at de skulle få kjørt seg. Denne gangen er spørsmålet om de klarer å genere samme følelse av "they deserve it".

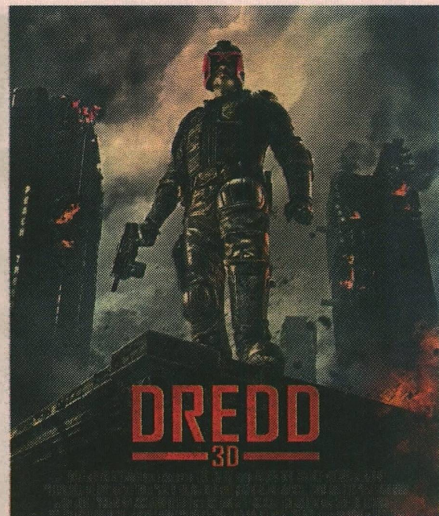
Barbara: For meg er ikke spørsmålet om de fortjener det. Jeg ser alltid om volden er nødvendig for filmen. Samme som nakenhet - jeg liker den bare om den er i filmen fordi den trengs for å opplyse om historien, skape et inntrykk eller utløse visse følelser hos publikumet.

Kjetil: Rettferdighetsfølelsen er den viktigste følelsen i Taken 1, så da mener jeg volden er ganske nødvendig. De fleste skulle vel ønske du hadde muligheten til å banke livskiten ut av noen du følte fortjente det.

Barbara: Så da er det en typisk Hollywood-film som appellerer til vår trang til å tro at de som har rett kan hevne seg ved å bruke vold. Det er et særpreg som dukker opp igjen og igjen ikke bare i Hollywood, men også i amerikansk politikk. Det er ok å starte en krig og bruke drones så lenge vi er de som har rett.

Kjetil: De fleste siviliserte samfunn vet at Taken-vold ikke er smart løsning, det er ikke så mange som tar det her seriøst.

Barbara: Jeg tar den heller ikke seriøst ser derfor ikke frem til filmen.

Film: Dredd
Regissør: Pete Travis
Land: USA
Karakter: 5/6

Stallone is not the law; Urban is the law

CAMERON THOMPSON
CAMERON@UTROPIA.NO

På grunn av det første forsøket til Danny Cannon, var jeg full av "dread" når det gjaldt den nyeste versjonen. Men denne gangen var det ingen skuffelse.

Filmen inneholder først og fremst adskillig voldsomhet. Glitrende blod slenger på tvers av rommet i strålende, forbløffende sakte film. Jeg kan ikke understreke nok at kinematografien og visuelle effekter var årets beste. Og dette alene er nok for meg til å anbefale filmen. Men det er enda mer å rope om.

Som Amero-kiwi, er jeg ikke bare stolt av at Karl Urban har hovedrollen, men jeg synes at han er perfekt som Dredd. Dvs. at haken hans synlig under helmen har mer uttrykksfull kraft enn alle skuespillerne i Twilight-serien kombinert. Til tross for at uniformen og motorsykkelen fortsatt ser latterlig ut, glemmer du det fort på grunn av skuespillerprestasjoner, action og vakkert utformede scener når skurkene blir påvirket av dopet Slo-Mo. Dessuten er det fremdeles bedre enn Stallones Versace-motefeil.

Det fins kun én ting som plager filmen: en annen film. The Raid: Redemption, som kom ut i fjor har akkurat den samme historien som Dredd, men i mindre målestokk. Som følge, er det flere som klager at Dredd bare er en kopi av The Raid. Det er dumt. Det er bare uflaks for Dredd og om den hadde ankommet kinoene før Raid, ville det ikke blitt noen kritikk.

Til slutt, nå kan vi sette Stallones Judge Dredd ut av kraft. Mye kjekkere Urban, som sitt navn antyder, uttrykker fantastisk politimannen i en Megaboy. Således avsier jeg dommen til Dredd som 5/6 og ber alle som elsker kinematografi å ta en titt.

Dukketeater for voksne

FOTO: JUAN HERNANDEZ

En magisk og helt spesiell forestilling. Duda Paiva klarte å sjarmere alle i salen fra første stund med sitt levende fortellerspråk.

TARJEI TVEDTEN
TARJEIKT@GMAIL.COM

Duda Paiva Company er et nederlandsk kompani som nå er på turné i Norge via Riksteateret. Dette er et av Riksteaterets mange forestillinger som

turnerer med innlagte workshoper for videregående elever. I Tromsø var det Kongsbakken som hadde fått gleden av det fine besøket. De var like fornøyde som jeg var for få å oppleve denne brasilianske koreografens lille mesterstykket av en cross-overforestilling med levende dukker, dans og teater.

Rett før turnépremiere i Tromsø hadde hovedrolle og fortellerstemmen Iztok Lužar skadet seg og meldt avbrudd. Hvem andre en selve mesterhjernen og koreograf Duda Paiva kunne steppe inn? Helt fra han stod i døra med et lurt smil om munnen for å dele ut programmer og leke dørvakt var den karismatiske mannen en sann fornøyelse å oppleve på scenen.

Dette er en sann cross-overforestilling som tar med det mest uten å bli for mye. Paiva klarer kunststykket å flette inn vakker danse-koreografi, levende duk-

keteater (in real size), stand up-humor, blomstrende lys-effekter og en helt fantastisk Zeus-stemme med indisk aksent som må være den beste tolkningen av den greske gudkongen jeg noen gang har hørt!

Gamle, mytologiske figurer får plutselig nytt liv og kan relateres til når man finner ut at Hades er en attraktiv skjortejeger og at kjærlighetsguden Cupido ikke lenger stoler på pil og bue, men må bruke pistol for å åpne dagens stengte hjerter. Dette er dukketeater for voksne.

- Dere er veldig heldig som får oppleve Duda på scenen, sier danser Vilde Halle Ekeland, som sammen med Anette Martinsen har øvd inn alle dansetrinn i forestillingen på tre intense uker.

- Han er en utrolig fin person med et unikt talent for det han driver med, er begge enige om.

Hva: Man Beast
av Duda Paiva
Hvor: Kulturhuset
Når: 29. september

Med humor som våpen

“Ingen genser - en halvnaken medhum revy” tar oss med på en tur gjennom hverdagslivet til studentene i Tromsø. Her møter vi vrengebilder av populære musikkvideoer, alternative nyhetssendinger, og ellers kjente og kjære kjendiser og livssituasjoner satt på spissen.

HENRIK VIKEBY
HENRIKVIKEBY@GMAIL.COM

Fullt hus
Allerede før showet startet var fjerde etasje på Driv fylt opp med forventningsfulle gjester og stemningen var lystig. Plutselig får vi servert en kraftig opera som åpningssang, og opptrednen er i gang.

Alternativ kveldnytt

På scenen sitter nå nyhetspanelet til NRK og hasselerer seg gjennom en hysterisk sending om Tromsø, og hvor likegyldig den nordlige byen blir sett på av resten av landet. I tillegg har, de en festlig parodi på Kristen Gislefoss, som etterhvert har problemer med å melde været i forhold

til “statt” når nyhetene beveger seg utenfor Norge.

En av de beste sketsjene Ingen grenser bydde oss på var deres tolkning av Norge Rundt. Her møtte vi den eksentriske programlederen som er var for glad i fremmedkultur, og den erke-nordnorske fiskeren med indiske gener. Det var en latterbombe, men også en tankevekker i forhold til kulturforskjeller i samfunnet vårt.

Skuespillerne ledet publikum gjennom hva en student i Tromsø kommer i daglig kontakt med; burlesque-dansenummeret som gjorde narr av den populære sangen Call Me Maybe, småsketsjer der norsk reklame blir satt på spissen, plagene til en avdanket hipster, tv-program som Lars Monsens Absolutt ingen gren-

ser og homofobpatruljen med Martin Schanke, og ikke minst lesesal-vanskelighetene.

Hverdagsliv

Revyen gjør narr av helt vanlige ting i hverdagen vi ikke tenker over, og skal en dømme ut fra latterbrølet publikum lager for hver sketsj så lager de en klar hjemmeseier. De underliggende temaene som de tar opp, som nordlendingers skeptisisme ovenfor sørlendinger er genialt tatt opp i flere av sketsjene, tabuene rundt nakenhet og sjananse bringes også godt fram med ett og annet pirrende nakenstunt. Ikke minst peker de en finger mot brannstasjonens sovesaler i mange sketsjer. Spesielt i den morsomme sangen “Sangen om Toralf”, satt til en melodi fra filmen Terkel i Knipe.

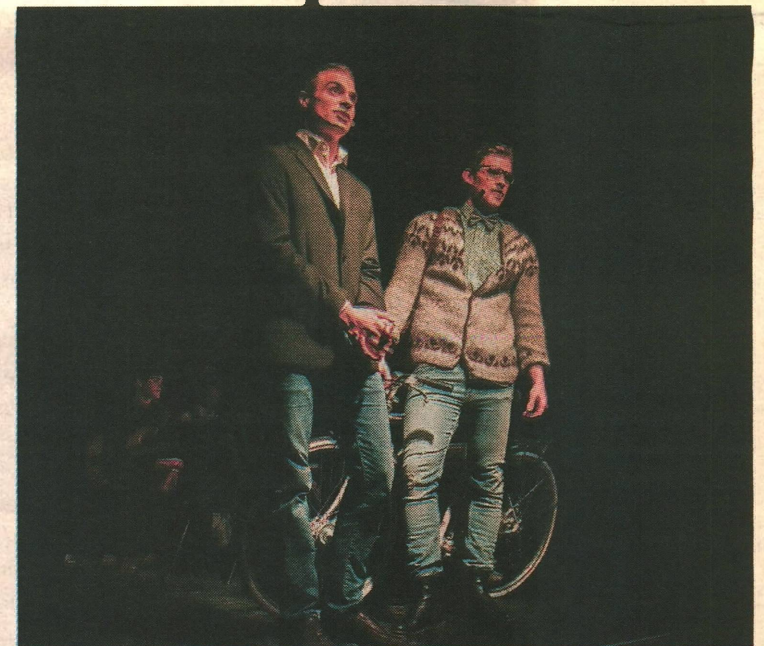

FOTO: JUAN HERNANDEZ

Etter 20 minutter på 20 bussen og Arne, etter at den redbull-alkoholiserte kristne, har sagt sitt, troppe hele gjengen opp på scenen. De stemmer i med budskapet “et liv uten HIV” som avskjedssang, en god avrundning på et storslaget show.

Kostymene er meget gode, rekvisittene passer alltid inn, og bandet som spiller imens scenen skiftes passer perfekt til hver sketsj. Det lille man kan trekke for

er lyd og lys som glipper noen ganger, men stemningen holder seg allikevel igjennom hele oppvisningen.

Hva: Ingen genser – en halvnaken MedHum revy
Hvor: Driv, 4 etg.
Når: 4. oktober

Full Power to the Forward Phaser Banks!

FTL: Faster Than Light is a sci-fi geek's dream game.

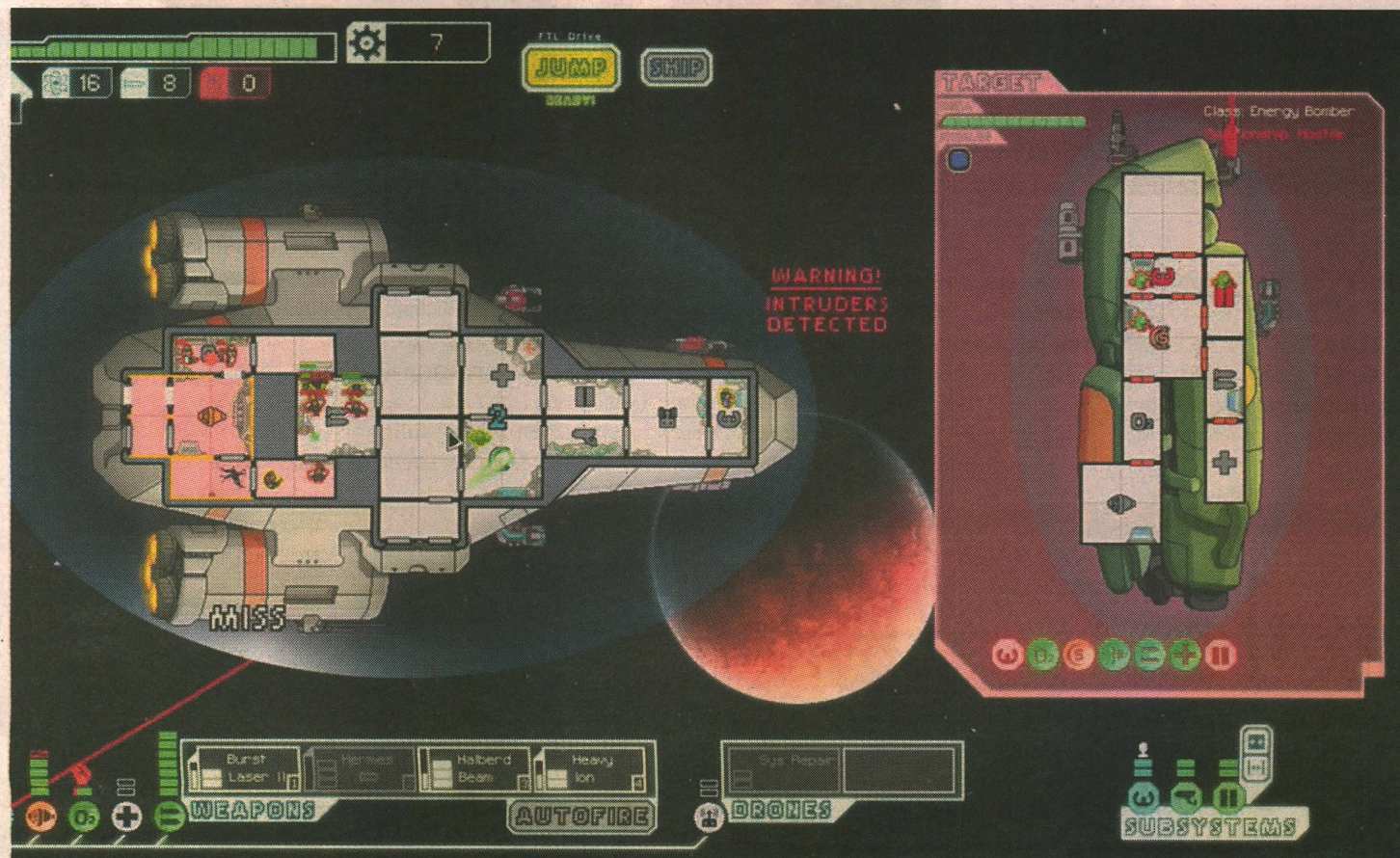

FOTO: PRESSE

JOE COLLINS
CHOCONUTJOE@YAHOO.CO.UK

Are you a sci-fi geek? If you answered yes, then you should probably buy this game. Think of all the things you've ever dreamed of doing in a spaceship. Launching torpedoes? Diverting power from the engines to the shields? Fighting alien intruders that beamed aboard your ship? Opening the airlocks to put out a fire in engineering? Hiding in a nebula? Responding to distress calls? Being lured into a trap, and shouting: IT'S A TRAP!?

FTL: Faster Than Light lets you do all these things and then some. Moreover, it combines everything into a game which both simple and addictive yet deep and endlessly replayable. At its core, FTL is a spaceship management game. The player is presented with a top-down view of their spaceship, showing the various rooms, crew members and systems on board. The player can order around the crew members and divert power to different systems, to best meet the needs of whatever situation the player finds themselves in. The player performs a FTL jumps (a la Battlestar Galactica) to different

star systems, each of which contains something of interest, be it an enemy ship, a friendly ship in need of help, or something something else entirely. The different situations the player can encounter are impressively varied. It's as if the developers set themselves the goal of incorporating into the game every cool thing that has ever happened in a science fiction TV show or movie. They do a pretty good job too.

Naturally, combat with other spaceships forms a key component of the game. Superficially, the combat seems quite simple. The player doesn't 'fly' the ship around directly, but rather manages the ship's systems and directs fire towards specific systems on the enemy ship. The tactical depth lies in the sheer variety and number of ways combat can play out. For example, if I have a teleporter, I can beam an away party onto the enemy ship. I could then order them to take out the enemy shields, thus allowing my ship's weapons to do more damage. Or I could order my away team to destroy the enemy's door controls and open the airlock, thus asphyxiating the enemy crew. Of course, how I use my away team will affect how I direct my ship's weapons, since I don't want to end up killing my

own crew members. Which tactic I pick will depend entirely on the loadout of my own ship and what type of ship I'm facing.

All this would be great on its own, but FTL has one more trick up its sleeve: It's actually a roguelike. Every time you start a new game, the universe is randomly generated, making each playthrough unique. The game also features permadeath and the characteristic unfair difficulty of a roguelike, so you'll be spending plenty of time dying horribly and starting over. Rather than being frustrating, this is part of the game's charm. Each playthrough is a tale of a valiant crew who struggle against the odds and, more often than not, die horribly and hopelessly in space. As befitting a roguelike, the game also has RPG-like elements. The crew level up their skills over time, and after each encounter the player collects 'scrap', which can be used to upgrade the ship and buy new weapons. The game also has different quests dotted around the universe, which, when completed, will unlock new spaceship types for use in future playthroughs.

The randomly generated world, the tactical depth and the variety of different ships and loadouts all make for a game that offers hours

and hours of content without feeling old or repetitive. And best of all? Playthroughs are generally quite short, somewhere between 5 and 90 minutes on average, and the jumps between star systems create natural breaks in the gameplay, making it very easy to play game in small bite-sized chunks.

Having spent more than a few hours with the game, I can't help but wonder: Why the hell didn't anybody this game before now?

Title: FTL: Faster Than Light
Genre: Roguelike
Developers: Matthew Davis and Justin Ma
Price: \$9.99 on gog.com or €9.99 on Steam

bok anmeldelse

Tittel: Jeg Liker Norge, Men Norge Liker Ikke Meg
Forfatter: Kari Gellein
Forlag: Humanist Forlag

FOTO: PRESSE

Norge: ikke så vennlig

Fotograf Tine Poppe og forfatter Kari Gellein besøkte 28 barn på 10 ulike asylmottak i Norge

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Det er nesten 450 barn som bor på asylmottak med sine familier. «Jeg liker Norge, men Norge liker ikke meg» er en bok som forteller deres historier. Historiene, som vi ikke legger merke til.

Boka er fordelt i flere små kapitler. Et kapittel forteller ett av barnas historie. Av og til får vi inntrykk av at alt er fint, barna er lykkelige og trives i Norge. Så får vi vite at de kan bli sendt til deres «hjemland». De snakker ikke morsmålet sitt, bare norsk. De ble født i Norge, men har ingen rettigheter her.

Å lese denne boka er å finne seg i en annen verden, som fortsatt er i velferdstaten, Norge. I tillegg gir fotografiene den en realistisk dimensjon, hvis en ikke har trodd på hva som er i boka utifra teksten. Kanskje er det denne boka Norge trenger for å se at det er flere andre de må ta vare på i dette landet.

kjemien rundt oss

BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

10
Ne
Neon 20.18

Edelgass nummer to er Neon, og fargesprakende lys har gjort neon kjent for allmennheten.

Som en edelgass er ikke neon i bruk til så veldig mye, neon lager nemlig ikke forbindelser med andre stoffer, og er vanskelig å utvinne. Neon utvinnes fra lufta, gjennom nedkjøling av lufta til kom-

ponentene går over i væskeform. Slik gjøres det i dag, og slik ble det gjort for første gang i 1898 av de britiske kjemikerne William Ramsay og Morris W. Travers, som på kort tid identifiserte tre nye grunnstoffer (edelgasser alle tre).

For å få et kilogram neon må det destilleres nesten 80 tonn med luft, og det gjør at neon er ganske dyrt i innkjøp og bruk.

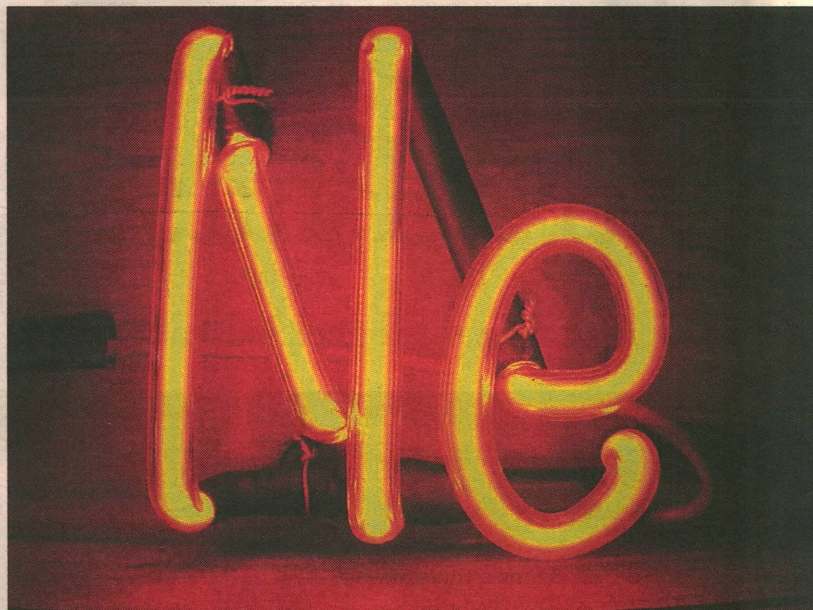
Men neon er altså mest kjent for fargesprakende lysrør, neon gir

et karakteristisk rødt-oransje lys. Kun 10 år etter at neon ble oppdaget ble denne egenskapen tatt i bruk, i 1923 ble det første neonskiltet tatt i bruk i Las Vegas og frem til 1950 var det veldig vanlig med neon-skilt. For andre farger

FOTO: WIKIMEDIA

enn rødt-oransje brukes det andre edelgasser og prinsipp, men den dag i dag kalles lysrør for neonlys.

Neon kan også brukes til kjøling og lasere, ikke verst det heller.

mat

Corn Atole

A traditional hot beverage served in Central America. For more cinnamon flavor, sprinkle some cinnamon on top!

EDMUNDO QUIÑONEZ
EGO002@POST.UIT.NO

3 cans (15.25 oz. each) sweet whole kernel corn (about 4 cups) undrained, divided; reserve 1/4 cup kernels for garnish
2 1/2 cups water, divided
1/4 cup granulated sugar
1 cinnamon stick
Pinch of salt
2 cans (12 fl. oz. each) Evaporated milk

Place one can of corn with its liquid and 1/2 cup water in blender; cover. Blend until smooth. Pour through fine mesh strainer into large saucepan, pressing pulp against mesh to release liquid. Discard corn in mesh. Repeat with the other 2 cans of corn and 1 cup water.

Stir in sugar, cinnamon stick and salt. Bring to a boil. Reduce heat to low; stir occasionally.

Bring evaporated milk and remaining 1 cup water to a boil in medium saucepan. Stir milk

mixture into corn mixture; remove from heat. Remove cinnamon stick. Pour into mugs. Garnish each serving with the remaining corn kernels.

kulturredaktøren anbefaler

KASIA MIKOLAJEWSKA
KASIA@UTROPIA.NO

Hva: Glassmenasjeriet
Hvor: Hålogaland Teater
Når: 11.10-10.10.2012

De som har aldri hørt om Tennessee Williams, eller de som kjenner hans drama bare litt, burde se Glassmenasjeriet! Det er et familiedrama, en av verdens mest kjente klassikere. Skuespillet har premiere torsdag, den 11. oktober. Veldig spennende å se hvordan Kristin Bjørn (regi og oversettelse) hadde interpretert Glassmenasjeriet, denne rørende fortellingen.

ILLUSTRATION: JOSHUA HANGER

Har du bestemt deg for hvilken konsert eller utstilling du skal på i kommende to uker? Her får du noen tips angående hva er verdt å sjekke ut!

Hva: Blues Aften
Hvor: Nedentil
Når: 12.10.2012, 21:00

Det er noe nytt i Tromsø! Den nye blues klubben BLUE NOTE. Klubben skal prøve å ivareta blues sjangeren, siden det finnes mange enestående bluesartister i Nord Norge. Selv ser jeg fram til den fantastiske konserten på fredag kveld. Først skal Blå Companiet introdusere seg med vox, harmonica (Svein Arild Berntsen) og gitar (Steinar Steffensen). Tromsø Blues Invaders, en gjeng sjørøvere, vil avslutte kvelden med litt koselig blues musikk.

Hva: Love Me, fotografiutstilling, Zed Nelson
Hvor: Perspektivet Musem
Når: 13.10.2012, 15:00

Det er en del av Polar Fokus fotofestival (10-14.10) i Tromsø, som har forskjellige seminarer, utstillinger og fotografpresantasjoner. Zed Nelson er en fotograf bosatt i London. Han hadde reist verden rundt, besøkt atten land fordelt på fem kontinent. Han har fotografert kosmetiske kirurger, skjønnhetsdronninger og kroppssbyggere side om side med alminnelige tenåringer, husmødre og forretningsmenn. Noe interessant å oppleve hvis noen elsker fotografi. På fredag 12. oktober, får vi mulighet til å snakke med ham på Verdensteatret.

Hva: MINISTRY OF SOUND Nils Noa / James Nije
Hvor: Driv
Når: 13.10.2012, 22:00

MINISTRY OF SOUND er det tradisjonsrike klubbkonseptet som gjør sitt første stopp i Tromsø. Kvelden begynner med Nils Noa, Gudfaren innen det norske housemiljøet. Overraskelser venter de første gjestene, vi kan lese på driv.no, når danscrewet Undefined kommer med en eksklusiv Ministry of Sound-koreografi.

INSOMNIA
Official opening Sähkö - The Movie with Jimi Tenor and Jori Hulkkonen LIVE
Hvor: Verdensteatret
Når: 25.10.2012, 20:00

Selv om INSOMNIA-festivalen begynner før den offisielle åpning, er dette en av de konsertene jeg ser fram til! Insomnia Kick off er allerede 13.10, etterpå får vi å se Soundscape Røst utstilling på Tromsø Kunstforening og Johanna Kintner installasjon i Kurant. Sähkö The Movie, er en dokumentar om finsk techno musikk, Sähkö Recordings, best kjent for deres ultra-minimale stemme. Jeg ville fulgt det som står på INSOMNIA sin side: The movie is essential viewing for anyone with a passing interest in techno, industrial and experimental music, but also for the restless DIY spirit.

missed connections

ILLUSTRATION: MANON COURTAUX

To my psychology professor: Can you please explain why I hate your class so much? Psychologically speaking?

To the angry guy down at Bastard: Honey, you turn me on! That chubby face and those patchy sideburns. The continual scowl, the paunchy beer belly. The unwashed clothes and lingering odor! Come and get me, baby!

Dear Grammy: Why do you love every other family member more than me? Even smelly cousin Denis?

To the couple arguing in Russian outside the library last Thursday: are you interested in a little 'wife-swapping'? Although I didn't understand a word of what was said, I sure

liked the fiery way you swore and spit at each other. And I've got a fatty I've been stuck with for a couple of years that I'm dying to get rid of.

Dear puppy: You were so cute when I bought you at the pet store (for 7,000 kr!!!!) last week. But when you literally pulled the blankets and sheets back so you could shit in my bed and then covered it back up... I really should consider recipes some indigenous tribes have for dog soup.

Hello sexy stewardess on Wildroe: you turn on my jet engine, baby! Will you stroke my propeller while I lick your landing strip?

advice column: ask an environmental group

Dear Environmental Groups:

It's sweet lil ole Statoil writing to say...why, why, why do you hate me so much?! My feelings are really starting to get hurt! Every year I hold a couple of nice little conferences, trying to convince people I am not so bad, but for some reason all of you people seem to think I'm the freaking devil! It's not fair! I can't help it that there is just so much oil in Norway just begging to be discovered and pumped out of the ground. It's what I do. And here you are, just going on and on about 'environmental risks' and idiotic 'rules and regulations'! Why? Because you hate progress, money, and driving cars?! Would you like Norway to go back to being a poor little lonely country filled with root-vegetable eating losers? Because that's what's gonna happen if you don't start playing nice and treating people the way you want to be treated! I'm just going to leave and go to Spain, or somewhere with better weather. And then you'll miss me! You'll see! Please, just be my friend! I'm sick of having no one to sit with in the cafeteria during lunchtime.

Sincerely,
Statoil

PHOTO: TEH INTERWEBZ

Dear Devil-Reincarnate:

Now you listen here Statoil, you little bitch: don't you come threatening us and expect everything to just turn out peachy-keen! Damn, you write the worst 'be my friend' letter we've ever read! And no, we don't want to be friends. It's just like a corporate jerk to write some mildly threatening and offensive letter when they want something from others. We know that any kind of 'friendship' is going to turn out just like the previous attempt: badly! Last time you convinced us to be friends you stole our lunch money, pushed us down on the playground

and proceeded to eat the last of the brown cheese. No one likes you and no one is fooled by your stupid little pleas to win us back. You're a mean bully who can't compromise, tells flagrant lies, and smells a little like stale pee. Back off and leave us alone. This conversation is over!

Sincerely,

Every Environmental Group
Ever, and Some That Haven't Been
Invented Yet

utroscope

Aries
She only says that she loves you.

Taurus
Time to shave your armpits again, Taurus. Small birds are trying to nest there.

Gemini
Knowing that you can never get this day back Gemini... why don't you change that awful shirt? You look like a fool.

Cancer
Nothing like a little blood and guts to get the morning started Cancer. Start being nicer to your liver.

Leo
Bring your fantasies down to reality Leo... you'll never be a high-class porn star - you're way too ugly. Time to shoot for lower budget, disgustingly disturbing porno for blind people.

Virgo
You know your life sucks when you get excited about the prospect of doing all your laundry on Saturdays.

Libra
Ah, Libra: your birthday month is here! Time to eat too much cake, be disappointed by the poor presents you receive (if any) and get crying drunk when your friends try to take you out for drinks. Yay!

Scorpio
You may be one of the most gullible people I know Scorpio! And if you believe that I've got a new vagina to sell ya.

Sagittarius
You have run after your share of unicorns, seeking their elusive magic, yet you grow tired of being disappointed now.

Capricorn
Whoohoo! Good karma alert! That stray cat you hit with your car last week didn't really die and now its back to grace your life with guilt, expensive vet bills, and stinky piles of vomit left in key places around your apartment.

Aquarius
Your underwear drawer is a virtual breeding ground for microscopic organisms. No wonder you chose to be a biology major.

Pisces
You're the sun to my moon, Pisces... the sea to my shell... the ass to my hole.

ILLUSTRATIONS: MARIE SELJEHAUG JOHANSSON

utropias frivillige

journalister
anita finne
anja striberny
bjarte aarmo lund
doris schächter
henrik vikeby

johanna laue
kirsti wester amundsen
kjetil engh aasen
lyonel dominique perabo
natalia mazur

shanley swanson
sylwia rezulak
tarjei tvedten
thea vinge
tosia chomicz
vladimir mihajlovic

fotografer
francesco fiore
ivonne wilken
juan pablo hernández
quintero
kirsti wester amundsen
philippe plaga
tina derakshan

illustratører
andre werner hansen
ha anh tran
natalia mazur
simone meyer-kristensen

the Utopia Calendar

Your source of information about what happens in Tromsø.

film musikk kunst
teater annet **driv in-**
somnia polar fokus
ISU events

mandag 15. oktober

Photo Exhibition, UIT Library,
17:00

Mandagsrock, **Driv Cafe**, 19:00

tirsdag 16. oktober

Tirsdagslounge, **Driv Cafe**,
19:00

Neil Young Tribute, **Neden-
till**, 20:00

torsdag 11. oktober

Glassmenasjeriet, Hålogaland-
teater, 18:00

Konsertkveld med konsen, **Ha-
konscene**, 19:00

Nordnorsk Symfoniorkester,
Kulturhuset, 19:30

Kontrabassen, Kulturhuset,
20:00

fredag 12. oktober

Fredagsvors, **Driv**

Proleksjoner, fotoutstilling,
Starnndtorget, 17:00

Fotografisk aften, Verdenstea-
tret, 20:30

Blues Aften, **Blå Companiet**
Nedentill, 21:00

lørdag 13. oktober

Tech-Stiles, Nordnorsk Kunst-
museum, 14:00

Love Me av fotograf Zed Nel-
sons, Perspektivet Museum,
15:00

Introduksjon til Lightroom,
Foredrag av Bjørn Joachimsen,
Breivika VGS, 16:00

Samfest og konsert, **Driv 4 etg.**,
21:00

The Soundtrack of our lives,
Kulturhuset, 21:00

MINISTRY OF SOUND, Nils Noa/
James Nije, Haakonscene, 22:00
Mining in Yukon, Roadhouse,
22:00

søndag 14. oktober

SportsSøndag, **Driv**, Hele dagen

Sunday Movie: LOTR III, Teori-
fagbygget Hus 6 KINO, 13:30

Jorggánhallen, denseopplevelse,
Rådstua Teaterhus, 19:00

søndag 21. oktober

SportsSøndag, **Driv**, Hele
dagen

Sport Sunday: Football, Slakke-
vollan Apenhallo 14:00

torsdag 18. oktober

Climax Course + The Pul-
pit, Tvibit, 20:00

Kråkesølv, Haakonscene,
22:00

fredag 19. oktober

Fredagsquiz, Haakonscene,
19:00

Fredagsvors, **Driv**

delillos, Kulturhuset, 19:00

Ingen, Sivertsen Kafe, 22:00

Soundscape Røst for INSOM-
NIA, Tromsø Kunstforening,
20:00

lørdag 20. oktober

Naar de døde vaagner: Synkh,
No cheese please, Collage
Verkstødet 21.00

Last Heat // Sweden, Hele
huset, 23:00

mandag 22. oktober

Mandagsrock, **Tinnitus**, **Driv**,
19:00

tirsdag 23. oktober

SMUGGTTTT: Beast of the
Southern Wild, Verdenstea-
tret 19:00

Tirsdagslounge, **Driv Cafe**,
19:00

onsdag 24. oktober

StudentQUIZ, **Driv Cafe**,
19:00

torsdag 25. oktober

Tandem Cafe, Cafe Bodega,
18:00

INSOMNIA festival, offisiell
åpning, Sakhö The Movie –
Filmkonsert med Jimi Tenor og
Juri Huikkonen, Verdensteatret,
20:00

The night of the storytellers –
quartet, Nedentill, 21:00

for an updated calendar
of all the cultural events,
go to our website

utropia.no